

MATA'da yasaları aşan sözleşme

>> 5

Boz Mehmet'i andık

>> 11

9. İlerici Gençlik yaz kampı gerçekleştirildi

>> 13

"Biz kazanacağız" şarkısı ağızımızdan ve yüreğimizden hiç eksik olmayacak

>> 14

Eylül 2016
Sayı 143

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 lira (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

Başarısız darbe girişimi

15 Temmuz gecesi Amerikan emperyalizmi ve en bağınaz uşakları stratejik bir vuruşla Türkiye'yi toptan teslim almaya çalıştı.

15 Temmuz darbe girişimine karşı halk savunması, emperyalizme ve bütün işbirlikçilerine karşı vatan, cumhuriyet ve emek mücadelesi için güçlü bir çağrı oldu. Devamı mutlaka gelecektir.

>> 2

HAYDI

VATAN, CUMHURİYET, EMEK MÜCADELESİNE!

Uyanan ve birleşen halk kitleleri emperyalizmin ve bütün işbirlikçilerinin sömürsüne, baskısına son verecek.

Türkiye halkı 15 Temmuz Amerikancı-Fethullahçı darbesini bastırdı. Fakat emperyalizmin ve işbirlik-

çilerinin saldırısı sürüyor. Amerikan güdümlü terör çeteleri oluk oluk kan döküyor. Herkes bilsin: Ne

yapsalar başaramayacaklar. Ulusal demokratik cephede birleşen halkı hiçbir kuvvet yenemez.

>> 4

Brezilya'da Amerikan darbesi

Halktan yana izlenen politikalar nedeniyle ABD emperyalizminin hedefinde olan ülkede bu ilerlemelere imza atan devlet başkanı Dilma Rouseff Ağustos ayı sonunda yapılan düzmece yargılamalarla başkanlıktan azledildi.

>> 7

> ISSN 1301-9031

ibrahim akseloğlu

Emekçilerin yasaları yok ediliyor

>> 11

hülya kortun

Bir halk uyanıyor

>> 3

Başarısız darbe girişimi

15 Temmuz 2016 gecesi ordu içinden bir grup subay darbeye kalkıştı. Amerikancı-Fethullahçı "Yurtta Sulh Konseyi" yönetime el koyduğunu açıkladı. Amerikan emperyalizmi ve en bağınaz uşakları stratejik bir vuruşla Türkiye'yi toptan teslim almaya çalıştı. Ne var ki, ordunun ana kesimi, emniyet ve halk 240 şehit, 2195 yaralı vererek bu kanlı darbe girişimini bozguna uğrattı.

Darbenin amacı

Darbeciler Türkiye halkını Tanzimat'tan ve Cumhuriyet'ten bu yana kazandığı bütün kazanımlardan yoksun bırakmak istiyordu. Ülkeyi dinsel, mezhepsel ve etnik kimlik temelinde kantonlara, ceplere ve bölgelere ayırmak için kaosu derinleştirmeye çalışıyorlardı. Amaçları ülkede ve bölgede bağımsızlığın, laikliğin, aklın, bilimin, çağdaşlığın, özgürlüğün, eşitliğin, kardeşliğin kökünü kazıydı. İşçi haklarını, kadın haklarını, halkların dostluğunu ortadan kaldırmaktı.

ABD'nin faşist şebekesi

Darbecilerin efendisi Amerika, bütün dünyayı 1917 Ekim Devrimi öncesine götürerek yeniden sömürgeleştirmeyi amaçlayan topyekün savaş stratejisinde Türkiye'yi tıpkı Ukrayna, Polonya, Romanya, Kosova, Baltık devletleri gibi bir savaş üssü olarak tepe tepe kullanacaktı.

Amerika'nın hevesi kursağında kaldı. 50 yıl boyunca özene bezene büyüttüğü Fethullah Gülen örgütü eliyle oluşturduğu faşist şebeke çöktü. Bu şebeke büyük kapitalist holdinglerin TUSKON çevresinde kümelenmiş en gerici, en işbirlikçi, en Amerikancı, en NATO'cu, en antikomünist, en karşıdevrimci unsurlarını temsil ediyordu.

Devrimci sonuç

ABD açısından daha da fenası, Türkiye halkının muhafazakâr kesiminin de 15 Temmuz darbesinde fiilen Amerikancı-dinci saldırıya karşı ayağa kalkmasıdır. Emperyalizm ve işbirlikçileri 70 yıldır bu kesimin din duygularını sömürerek onları kendi kitle tabanları olarak kullanmış, ilerici devrimci güçlere karşı seferber etmişlerdi. Bu kitlelerin nesnel olarak emperyalizmle, NATO'yla, dincimezhepçilikle, işbirlikçi vurgunculukla karşı karşıya gelmesi Türkiye halkının bütününe devrimcileştirecek sonuçlar doğuracaktır.

Kitle korkusu

Bu konuda tam tersi görüşte olanlar da var. Kitlelerin siyasal bilinç kazanma süreçlerini anlayamayan kimi çevreler işçilerin, köylülerin, küçük mülk sahiplerinin esas olarak AKP'ye oy veren "Reis"çi kesiminin 15 Temmuz darbesine karşı harekete geçmesinden korkuya kapıldı. AKP'nin bu kesimi dinci-mezhepçi faşizmin vurucu gücü olarak kullanacağını ve rahatlıkla başkanlık sistemini kurup şeriat ilan edebileceğini iddia ettiler.

Siyasal deneyim

Oysa kitleler esas olarak kendi siyasal deneyimleriyle bilinçlenir, başlarına gelen olaylardan öğrenir. Kitleler 15 Temmuz darbesinde "alın secdeye varan" sofı örgütün kendilerine ateş açtığını gördüler. Laikliğe en düşman çevrenin Amerika'nın-NATO'nun hizmetinde olduğunu yaşayarak öğrendiler. AKP'nin Fethullahçılarla yıllarca içli dışlı olmasının ne kadar büyük bir yanılgı olduğunu bizzat Erdoğan'ın ağzından duydular. Amerika'nın Türkiye'yi teslim almak, bölüp parçalamak için ne kanlı oyunlar çevirdiğini AKP sözcülerinden dinlediler.

Değişen söylem

Kitleler AKP'nin söylemini değiştirmek zorunda kaldığını fark ettiler. "Hakimiyet Allah'ındır" ilkesinin yerini "Hakimiyet milletindir" ilkesi aldı. Osmanlı bayrağının yerini Türk bayrağı aldı. "Ümmet" in yerinde artık "millet" var. "Cumhuriyet parantezini kapatma" sözü unutuldu. "Osmanlı'ya dönüş" hedefi artık çok daha az dile getiriliyor. "Suriye'yi fethetme" iddiasında olanlar "Suriye'nin toprak bütünlüğünü savunma" noktasına geldiler. "NATO toprağı Türkiye" gafletini yayanlar "NATO darbecilerin dostu çıktı" diyerek günah çıkarıyor.

Olayların mantığı

"Reis"çi kitleler Erdoğan-AKP yönetiminin yıllarca Amerikancı-NATO'cu programı sadakatle uyguladığı hâlde kanlı NATO komplosuna uğradığına tanık oldular. Erdoğan'ı ve ailesini öldürmek için harekete geçen darbecilerin suikast timini dehşetle izlediler. AKP'nin Fethullahçı "din kardeşleri"yle yaptığı işbirliğinin, emri altındaki devlet örgütlerini yobaz casuslar şebekesine kaptırma sonucunu verdiğini anladılar. Türkiye'nin uluslararası planda ABD, AB, NATO ve Suudi Arabistan'ın apaçık düşmanlığıyla kuşatıldığını gördüler. Buna karşılık, ülkemizin ABD ve NATO'culuk uğruna en düşmanca davrandığı Rusya ve İran'ın çok yönlü yardımından yararlandığını sevinçle öğrendiler. Çin, Venezüella, Azerbaycan, Kazakistan, Pakistan ve Hindistan'dan diplomatik destek bulduğunu işittiler.

Büyük potansiyel

İlerici ve devrimci güçler, bütün bu gelişmelerin kitlelerin siyasal bilincinde nasıl bir dönüşüme yol açabileceğini dikkate alır ve sınıf mücadelesinin kurallarından habersiz dar çevrelerin yaydığı kitle korkusundan uzak durur. Darbeye karşı koymak için meydanlara çıkan kitlelerin, vatanı savunma çizgisinden cumhuriyeti ve laikliği savunma çizgisine geleceğini öngörür. Vatanı ve laik cumhuriyeti samimiyetle savunan kitlelerin emeğin haklarını bütünüyle savunma bilincine de ulaşacağını bilir. Bu konuda kendi üzerlerine düşen görevleri hatırlar, bilinçlendirme ve örgütlenme çalışmalarına hız verir. Halkı emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı birleştirir.

Devrimci görev

Dahası, ilerici ve devrimci güçler, Türkiye'yi uçurumun eşiğine getiren iktidar çevreleri yaptıklarından ders almaz ve karşıdevrimci programlarını sürdürmek isterlerse, bizzat kendi deneyimlerine dayanarak siyasal bilince kavuşmakta olan halk kesimleriyle birlikte onları durdurma ustalığını da gösterir. Kitleler hiçbir çevrenin tapulu malı değildir. Kitleler mücadeleyle değişir ve değiştirir.

15 Temmuz darbe girişimine karşı halk savunması, emperyalizme ve bütün işbirlikçilerine karşı vatan, cumhuriyet ve emek mücadelesi için güçlü bir çağrı oldu. Devamı mutlaka gelecektir.

Olağanüstü hâl kaldırılmalıdır

Erdoğan başkanlığında toplanan Milli Güvenlik Kurulu ve Bakanlar Kurulu toplantısından sonra 21 Temmuz 2016'dan başlamak üzere bütün yurttaki 3 ay süreyle olağanüstü hâl ilan edildi.

Hükümetin olağanüstü hâl tezkeresi aynı gün Millet Meclisi'nde görüşüldü ve onaylandı. Oylamaya katılan 461 milletvekilinden 346'sı olağanüstü hâle onay verirken 115 milletvekili hayır oyu kullandı.

Olağanüstü hâl yetkisiyle donatılan hükümet ülkeyi Anayasa Mahkemesi denetimine bağlı olmayan kararnamelerle yönetebiliyor, bütün temel hak ve özgürlükleri sınırlandırabiliyor. Üstelik olağanüstü hâlin süresi parlamento kararıyla uzatılabiliyor.

Kısacası, olağanüstü hâl hükümete resmen diktatörlük yetkisi tanımak anlamına geliyor.

Zincirli özgürlük olmaz

Amerikan emperyalizminin Fethullah Gülen örgütü eliyle düzenlediği kanlı 15 Temmuz darbesinin yarattığı tehdidi ortadan kaldırmak amacıyla ilan edildiği söylenen olağanüstü hâl derde deva olmaz. Bağımsız, demokratik, laik, sosyal hukuk cumhuriyetini toptan ortadan kaldırmayı amaçlayan darbecileri ancak bütün demokratik hak ve özgürlüklerini serbestçe kullanabilen halk etkisizleştirebilir.

Halkın düşünce, basın-yayın, örgütlenme, dernek-sendika, grev ve toplu sözleşme, yürüyüş-miting haklarını serbestçe kullanmasını engellemek, halka zincir vurmak demektir. Halkın ayağına zincir vurmak, onu vatan, cumhuriyet ve emek düşmanlarına karşı kendini savunamaz duruma düşürmek demektir.

Sözlerini tutmadılar

Hükümet sözcüleri olağanüstü hâlin sadece Fethullahçı terör örgütüne karşı kullanılacağını, muhalefete ve halka karşı işletilmeyeceğini vurguladılar, özgürlüklere kesinlikle dokunmayacaklarını açıkladılar. Fakat çıkardıkları kanun hükmünde kararnamelerle Fethullahçılar içine serpiştirdikleri ilerici, devrimci, yurtsever aydınları, işçileri, sendikacıları da görevden aldılar. İlerici devrimci güçlere, muhalif partilere hiç danışmadan ordunun yapısını kalıcı olarak değiştirecek düzenlemeler yaptılar.

Olağanüstü hâl kaldırılmalıdır.

Bir halk uyanıyor

hülya kortun

Başta işçiler ve emekçiler olmak üzere Türkiye halkı yakın dönemlerde emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı iki kez ayağa kalktı. Halk egemenliğini, bağımsızlığı, laikliği, sosyal devleti, ülkenin ve halkın birliğini, barışı savundu. Osmanlı düzenine dönüşü, kapitalist vurgunculuğu, yayılmacılığı reddetti.

Gezi

Bu iki halk ayaklanmasından birincisi, 31 Mayıs 2013 Gezi protestosuyla patlayan ve ülkenin büyük kesimine yayılan Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'dir. Direnişin öznesi Türkiye halkının özellikle laikliğe duyarlı, ilerici yurtsever, devrimci demokrat kesimleriydi. Sosyalist ve devrimci demokrat örgütlerin katkısıyla direniş ağırlıklı olarak açıkça sol muhalif bir nitelik kazandı.

Gericici koalisyon

Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi MÜSİAD ve TUSKON çevresinde örgütlenmiş dinci-mezhepçi büyük holdinglere dayanan, TÜSİAD çevresinde örgütlenmiş geleneksel büyük holdinglerin kısmi ve ikircikli desteğinden yararlanan, emperyalizmin hizmetkârı gericilik, vurgunculuk ve savaş rejimine ağır darbe vurdu. Siyasal olarak emperyalizmin, AKP'nin ve Fethullah Gülen örgütünün koalisyonu anlamına gelen gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin görünür yüzü Erdoğan-AKP yönetimi idi.

Ağır kan kaybı

Bu koalisyon, halk direnişini bastırmak için polis örgütünü acımasızca kullandı. Aynı doğrultuda, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin geleneksel kitle tabanı olarak suistimal ettiği, siyasal bilinci yeterince gelişmemiş, sol ve devrimci demokrat akımlarla tanışmamış sağcı-muhafazakâr kitleleri "çapulcu"lara karşı seferber etmeye çalıştı. Büyük kapitalist medyaya çöreklenmiş işbirlikçi liberallerin propaganda korosu eşliğinde "Yüzde 50'yi evlerinde zor tutuyoruz" tehdidi savruldu. "Gezici" kitleler dağıtıldı ve egemen koalisyon günü kurtardı. Fakat egemenler çok kan kaybetmişti. Halkın en azından yarısını kontrol edemediği anlaşılan koalisyonun fiyakası iyice bozulmuştu.

At değiştirme kararı

Gezi direnişinin ardından içte Erdoğan-AKP yönetimi ile Fethullah Gülen örgütü arasındaki siyasal koalisyon, MÜSİAD-TUSKON arasındaki ekonomik ve sosyal koalisyon adım adım çöktü. Eşzamanlı olarak ABD ve AB ile AKP hükümeti arasındaki ittifak da yavaş yavaş bozuldu. Emperyalist bloğun lideri ABD, Gezi'de ortaya çıkan devrimci enerjinin Türkiye'yi emperyalizmin, Batı'nın kontrolü dışına çıkarabileceği saptamasını yaptı ve politikasını bu olasılığı önlemek üzere yeniden düzenlemeye karar verdi.

İçeride ana ortağı Fethullah Gülen örgütünün, dışarıda emperyalizmin desteğini adım adım yitiren Erdoğan-AKP yönetimi dünya kapitalist medyasında "tek adam diktatörlüğü", "radikal İslamcı iktidar" ve sözüm ona "Putinci yönetim" olarak damgalandı. İşbirlikçi liberallerin çoğunluğu, emperyalizmin işaretiyle Erdoğan karşıtı ve Gülen yanlısı pozisyona geçti.

Darbeye karşı direniş

Yakın dönemlerin ikinci halk ayaklanması, 15 Temmuz 2016'da Amerikancı-Fethullahçı dinci-mezhepçi faşist darbe girişimine karşı patlayan ve ülkenin belli başlı merkezlerini saran Temmuz-Ağustos 2016 Büyük Halk Savunması'dır.

Direnişin öznesi ordunun yurtsever-laik kesimi, polis örgütünün Fethullahçı olmayan bölümü ve Türkiye halkının en geniş kesimleriydi. Büyük Halk Savunması'nı gerçekleştiren direnişçiler Amerikan-NATO güdümünde hareket eden, TUSKON çevresinde örgütlenmiş dinci-mezhepçi büyük holdinglere dayanan Fethullah Gülen örgütüne bağlı subayların başlattığı kanlı darbe girişimini ezdi.

ABD, AB ve NATO'nun suçüstü yakalandığı bu darbe girişimine sadece MÜSİAD'a dayanan ve TÜSİAD'la ikircikli bir ilişki sürdüren AKP hükümeti değil, Türkiye toplumunun en yaygın kurum ve kesimleri karşı koydu. İlerici, yurtsever, devrimci, sosyalist partiler, cumhuriyetçi dernekler, işçi sendikaları, burjuvazinin en yaygın örgütü TOBB, TÜSİAD, büyük medya, ana muhalefet partisi CHP, MHP ve HDP darbe girişimine karşı yan yana geldi.

Uyanışın diyalektiği

Fakat sokaklara ve meydanlara çıkan, kışkırtıcı önünü kapatan, tankları durduran kitlelerin büyük bir kısmı AKP'ye oy veren "Reisçiler"di. Daha önce "Geziciler"e karşı seferber edilmek istenen bu kitleler, içinden geldikleri akımın özelliklerine bağlı olarak sağcı-muhafazakâr İslamcı sloganlar da atıyordu.

Bu görüntü direnişin antiemperyalist ve Fethullahçılık somutunda dinci-mezhepçi gericiliğe ve kapitalist vurgunculuğa düşman özünü kimi gözlerden gizledi. Dünya egemenliği planları doğrultusunda Türkiye'yi toptan teslim almak için tezgâhladıkları stratejik komploda başarısız olan emperyalistler ve gericiler ise, dünya kapitalist medyası aracılığıyla direnişin görüntüsünü sömürerek özünü karaladılar, Büyük Halk Savunması'na iftiralara savurdular.

Kitlelerin kopuşu

Oysa onları asıl öfkeleniren olgu, 70 yıldır bağımsızlığa, demokrasiye, laikliğe, sosyalizme, devrime karşı tepe tepe kullandıkları sağcı-muhafazakâr halk kesimlerinin artık emperyalizmden ve işbirlikçilerinden, kapitalist vurgunculuktan ve gericilikten kendilerine özgü yollarla kopmaya başlamasıydı.

Bu kesimlerin egemenlerden kopmaya başlaması Türkiye'nin geleceğini belirleyecek stratejik bir gelişmedir. Emperyalizm ve işbirlikçileri tabanlarını yitiriyor, kitesiz kalıyor, halktan iyice tecrit oluyor. Bir halk uyanıyor, egemenlerin oyunlarıyla birbirine düşman edilen kesimler birleşiyor.

Ayağa kalkış

Türkiye halkı Mayıs-Haziran 2013'te gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin temelini sarstı. Temmuz-Ağustos 2016'da Amerikancı-Fethullahçı darbe girişimini ezdi. Sırada işçilerin, şehir ve köy emekçilerinin, bütün halkın el ele vererek emperyalizmin ve işbirlikçilerinin sömürü ve baskısından kesin kurtuluşu var.

Emperyalist saldırı

Türkiye Amerikan emperyalizminin dolaylı silahlı saldırısı altında bulunuyor. Emperyalizm ve uzantıları ulusal bağımsızlığımızı, egemenliğimizi, toprak bütünlüğümüzü, dil, köken ve inanç ayırımı olmadan halkımızın birliğini, ulusal ve sınıfsal temel haklarımızı ortadan kaldırmak için saldırıyor.

15 Temmuz 2016 Amerikancı-Fethullahçı darbe girişimi emperyalizmin Büyük Ortadoğu Projesi BOP kapsamında Türkiye'ye yönelttiği bir silahlı saldırıdır. Emperyalistler, Afganistan'da, Irak'ta, Libya'da, Suriye'de ne yaptılarsa Türkiye'de de aynı senaryoyu işletmek için harekete geçtiler.

Büyük savunma

Fakat ordu kitlesinin büyük bölümü darbeye katılmayı reddetti. Ordu içindeki ilerici ve yurt-

sever güçler direnişe geçti. Emniyetin büyük bölümü darbeye karşı koydu. Erdoğan-AKP yönetiminin yanı sıra muhalefet partileri de darbeyi kınadı ve halkı direnmeye çağırdı. Medya darbecilerin emrine girmeyi kabul etmedi. Halk canı pahasına sokaklara ve meydanlara çıktı, kışlaların önüne yığıldı, sokağa çıkan askerleri durdurdu, tankların önüne dikildi. Halkın sokaklara çıkmayan kesimi de darbeye karşı olduğunu gösterdi. Darbecilere yandaş tek bir yürüyüş, gösteri, miting yapılmadı. Darbeciler kitlelerin nefretiyle kuşatıldılar.

Saldırı sürüyor

Böylece darbe girişimi bastırıldı. ABD ağır yenilgiye uğradı. Fakat hedeflerinden vazgeçmedi.

Türkiye'ye yeni Sevr'i dayatan, yani ülkemizin artık küçülmesini, dağılmasını, parçalanması-

nı öngören ABD, güdümündeki terör örgütleri eliyle darbeden önce bir yıl boyunca Türkiye halkını katliamlara mahkûm etmişti. 15 Temmuz darbe girişiminin başarısızlığa uğramasından sonra da, aynı şekilde, terör örgütleri eliyle oluk oluk kan dökmeye devam ediyor.

Birlik

Emperyalizmin saldırısını durdurmak sadece bir partinin yerine getirebileceği bir görev değil. Bütün halkın birleşmesi, varoluş iradesini ortaya koyması gerekiyor. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin topyekûn saldırısına karşı vatani, cumhuriyeti ve emeği savunmaya kararlı olan sosyalist, devrimci, ilerici, yurtsever, laik ve demokratik bütün güçlerin ulusal demokratik cep-hede birleşmesi gerekiyor.

Sözün bittiği yer

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun konvoyu 25 Ağustos 2016 günü öğleden sonra Artvin'in Şavşat ilçesinden Ardanuç'a doğru giderken PKK'nin silahlı saldırısına uğradı. Saldırıda 1 asker öldü, 2 asker yaralandı. Kılıçdaroğlu saldırıdan yara almadan kurtuldu.

PKK'nin 26 Ağustos sabahı Cizre'de polis kontrol noktasına bomba yüklü hafriyat kamyonuyla düzenlediği intihar saldırısında 11 polis öldü; 75'i polis, 3'ü sivil 78 yurttaş yaralandı.

Yine 26 Ağustos günü öğleden sonra Hakkâri'nin Yüksekova ilçesine bağlı Dağlıca'da yol yapım şantiyesini basan PKK'nin saldırısında 2 işçi öldü, 2 işçi yaralandı. Yaralı işçilerden birinin durumu ağır.

Bütün bunlar, saldırıların sadece 24 saate sığan bir kesiti. Sözün bittiği yerdeyiz.

Fakat şu kesin: Dili, etnik kimliği ve inancı ne olursa olsun Türkiye halkının bütünü kör teröre baş eğmeyecektir. Birliğini bilgece koruyacak, dirliğini sabırla sağlayacaktır. Bağımsız, demokratik, laik, sosyal hukuk cumhuriyetinden asla vazgeçmeyecektir.

Fırat kalkanı

Ordu birlikleri 24 Ağustos 2016 sabahı Cerablus bölgesinden Suriye topraklarına girdi. Fırat Kalkanı adı verilen harekâta ordu birliklerine "Özgür Suriye Ordusu"na bağlı olduğu söylenen dinci-mezhepçi silahlı çeteler de eşlik ediyor.

Hükümetin yaptığı açıklamaya göre, ordunun Suriye topraklarına girmesinin gerekçesi, sınır güvenliğini sağlamak, IŞİD'i temizlemek ve Suriye'nin toprak bütünlüğünü sağlamaktır.

Doğru teşhis

Ne var ki, Türkiye'nin sınır güvenliğinin bozulmasına, türlü çeşitli terör çetelerinin her köken ve inançtan Suriye halkını yıllardır katletmesine ve Suriye'yi parçalamanın eşğine getirmesine yol açan neden, emperyalist ve gerici savaş blokunun ABD-NATO güdümlü topyekûn saldırısıdır.

Yeni Osmanlı imparatorluğunu kurma hayaliyle Suriye'ye yönelik saldırıya hevesle katılan AKP, Suriye ve Irak'ı bölüp parçalamak isteyen sömürgeci güçlerin Türkiye'yi de bölüp parçalamak ve toptan teslim almak üzere 15 Temmuz 2016 Amerikancı-Fethullahçı darbesini tezgâhladığı gerçeğiyle yüz yüze kalmıştır.

Yapılması gerekenler

Türkiye kuşkusuz emperyalizmin güdümünde hareket eden dinci-mezhepçi ve etnik terör çetelerine karşı mücadele etme hakkına sahiptir. Fakat terör çetelerine karşı mücadelenin yolu Suriye topraklarına girmek değildir.

Yapılması gereken, Suriye'nin meşru hükümeti ve ordusuyla uluslararası hukuka uygun işbirliği, koordinasyon ve dayanışmadır. Böyle bir işbirliği, koordinasyon ve dayanışma olmadan yapılacak askerî harekât, sonuç vermeyeceği gibi Türkiye'yi ve bölge halklarını emperyalizmin ve gericiliğin yeni oyunlarına açık hâle getirir.

Başta işçiler ve emekçiler olmak üzere bütün yurttaşların ortak iradesi temelinde birleşik halk hükümeti oluşturulmalı, bir ulusal kurtuluş hükümeti kurulmalıdır. Ordu Suriye topraklarından çekilmelidir. Emperyalizme ve gericiliğe karşı bütün halk seferber edilmeli, vatani ve cumhuriyeti bölge halklarıyla dayanışma içinde savunmanın gerekleri hızla yerine getirilmelidir.

Türkiye derhâl Suriye, Irak, İran ve Rusya'yla dayanışma içine girmeli, İncirlik üssünü kapatmalı, NATO'dan çekilmeli, hangi adı taşırsa taşırsın bütün terör çetelerine her türlü desteği kesmelidir.

Bütün bölge halkları dil, din, mezhep, inanç, etnik kimlik ayırımı olmadan emperyalizme ve gericiliğe karşı birleşmelidir. Bölge ülkeleri bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğüne saygı temelinde dayanışma içine girmeli, halklarının eşitlik ve özgürlük içinde yaşamasının yolunu açmalıdır.

Nestle işçileri grevle kazandı

Tek Gıda-İş Sendikası'nda örgütlü Bursa Karacabey'de kurulu Nestle Gıda, Erikli Su, Nestle Su ve CPT (çağrı çalışanları) işçileri sendikal hakları ve örgütlülükleri için uzun yıllardır sürdürdükleri mücadelelerini bu yıl grevle taçlandırarak haklarını kazandılar.

2016 yılı başında oturdukları Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmeleri uzlaşmazlıkla sonuçlanınca grev kararı çıktı. 21 Haziran günü 900 işçi greve çıktı. Patronların işçileri bölmek için kadrolu-çağrılı işçi ayırımına izin vermeden 11 gün süren grev sonunda Nestle Gıda işçileri mücadelelerini zaferle sonuçlandırdılar.

Birlik ve direnişle kazanıma

Nestle işçileri, 2 yıl önce Öz Gıda-İş'ten istifa ederek Tek Gıda-İş'te örgütlendiler. Uzlaşmacı Öz Gıda-İş'e karşı yükselttikleri mücadeleye Nestle patronu işten atmalarla karşılık verdi.

İşten atılan arkadaşlarını yalnız bırakmayan Nestle işçileri hem fabrika önünde, hem hukuksal alanda mücadelelerini sürdürdüler. Fabrika önünde 28 işçinin direnişi adım adım kazanıma dönüştürüldü.

Nestle işçileri, açlık greviyle, İsveç Konsolosluğu önünde basın açıklamalarıyla gözaltılara rağmen mücadelelerini sürdürdüler.

İşçilerin hukuksal alanda kazandıkları işe iade kararını Nestle patronu işçileri bölerek uygulamaya

çalıştı. Bir kısım işçinin fabrikaya dönüşüne izin veren patron, 10 işçiyi işe almayacağını açıkladı. Nestle işçileri direnişlerini sürdürerek tüm işçilerin işbaşı yapmasını sağladılar.

Nestle işçileri, arkadaşları işbaşı yaptığında; "Anayasa'dan gelen haklarımızı kullanıyoruz. Kazanmaktan başka yolumuz yok... Bu bölgenin buna ihtiyacı var. Sendikal çalışma yaparken görüyoruz, işçiler korkuyla yaşıyorlar. Bugün o fabrikalarda, ben, sen çalışıyoruz, yarın çocuklarımız çalışacak. Bizim mücadelemiz kim için? Geleceğimiz için, çocuklarımız için..." dediler.

"Büyük bir resim çizmeliyiz"

Grev öncesi yapılacakları tartışan işçiler, ailelerin desteğinin ve dayanışma ziyaretlerinin morallerini yükselttiğini dile getiriyorlar. İşçiler, sendikalarında birlik olup karşı durduklarını dile getirirlerken, "iş-kolu ayrımı fark etmeden tüm işçilerin birlikte davranması gerektiğini" söylüyorlar.

Bir işçi, yaşadıklarından yola çıkarak, "işçi sınıfına saldırıların arttığı bu günlerde, işkolu ayrımı gözetmeden, sendika ayrımı yapmadan birlik olursak, tüm saldırıları durdurabiliriz. Bu örnekten büyük bir resim çizmemiz gerek" diyor.

Nestle işçilerinin 2 yıldan fazladır süren mücadeleleri sonucu Nestle bünyesinde bulunan Nestle Gıda, Erikli Su, Nestle Su ve CPT (çağrı çalışanları) işçilerinin zaferi Türkiye işçi sınıfının mücadele sayfalarına yenilerini ekledi.

MATA'da yasaları aşan sözleşme

Mata Ahşap ve Otomotiv San. Tic. A.Ş. patronu ile sürdürülen görüşmeler 25 Temmuz 2016'da TİS ile sonuçlandı.

Mata işçilerinin, Birleşik Metal-İş'te örgütlenmelerine patron 12 işçiyi işten atarak karşılık vermişti. Şubat ayında işten atılan arkadaşlarına sahip çıkan Mata işçileri şalter indirip üretimi durdurmuşlardı. İki gün süren direniş sonunda patron işten atılan işçileri geri alarak sendika ile görüşmelere başladı.

Sözleşme kapsamında kimi sosyal hakların ve ücret zammının yanı sıra kritik öneme sahip maddeler de yer almaktadır.

Özellikle emekçiler için birçok sorunu beraberinde getiren kiralık işçiliğin engellenmesine dair maddenin, toplu sözleşme kapsamında yer almasının önümüzdeki dönem açısından kritik öneme sahip olduğu görülmektedir.

Bunun yanında 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününün ücretli izinli olması bir diğer önemli madde olarak öne çıkmaktadır.

Mata işyerinde imzalanan sözleşme uzun yıllar sonra yasalarda yer almayan veya yasalarda işçi sınıfının aleyhine olan maddeleri aşan bir nitelik taşıyor. Bu örnek sözleşme mücadele edildiğinde neleri elde

edebileceğimize dair umutlarımızı da yeniliyor.

Kazanımlar

Sözleşme ile birlikte birinci yıl için ücret ve ikramiye artışıyla işçiler ortalama net 458 lira gelir elde edecekler. Bu tutar yüzde 32,45 artışa denk gelmektedir. Sosyal haklarla (sadece Bayram, izin ve yakacak) birlikte ortalama gelir artışı 511 lira ve yüzde 36,17'e ulaşıyor.

Sözleşme 3 yıllık imzalandı.

Ücretler yüzde 30 oranında zamlandı.

Saat ücretlerine 0,85 zam.

İkinci yıl enflasyon artışı yüzde 3 puan zam.

Üçüncü yıl enflasyon artışı 4 puan + 5 kuruş zam.

İkramiye birinci yıl 60 gün, ikinci yıl 90 gün, üçüncü yıl 105 gün (ikramiye uygulaması daha önce yoktu) uygulanacak.

İşyerinde kiralık işçilik engellendi.

8 Mart Emekçi Kadınlar Günü kadın işçiler ücretli izinli olacak.

Bayram arifeleri tam gün tatil.

Yıllık izinler 5 yıldan az çalışanlarda 16 gün, 5 yıl üzeri 23 gün.

Fazla mesailer zamlı uygulanacak, gece çalışması zamlandı.

Osmangazi köprüsünden günlük üç milyon zarar

Osmangazi köprüsünden araç geçişleri devlet tarafından taahhüt edilen rakamın oldukça altında kaldı. Otomobil sınıfı araçlar için 88.75 lira olan geçiş ücreti halk tarafından pahalı bulundu ve köprü yerine İDO vapur seferleri tercih edildi. Ancak, köprü kullanılmadığı takdirde de devletin garanti ettiği araç geçiş rakamı için ödenecek para, yıl sonunda hazineden karşılanacak. Yani vatandaş köprüyü kullansa da kullanmasa da, köprüyü işleten şirkete ciddi bir para ödemiş olacak.

İzmit körfezini bağlayan Osmangazi Köprüsü, özel bir şirkete yap işlet devret modeli ile yapı-

rıldı ve kullanıma açıldığı 2016'dan 2035'e kadar günlük 40 bin otomobil eşdeğer araç geçişi kotası devlet tarafından garanti edildi. Yıl sonunda yapılan hesaplamada, araç geçiş sayısının günlük 40 bin geçişin altında kalması hâlinde, şirketin devlet tarafından garanti edilen eksik kalan parası devletin kasasından ödenecek.

30 Haziran'da açılışı yapılan köprüde, ramazan bayramı haftasında geçişler için ücret alınmamıştı. Bayram haftasında günlük araç geçişi 100 bin civarına ulaşırken sonrasında ücretli geçiş dönemi başlamış, ortalama geçiş sayısı beş bin civarına düşmüştü. Bu sayı devletin ödeme ga-

rantisi verdiği günlük 40 bin geçişin oldukça altında olup, günlük 3 milyon lira civarında bir paranın vatandaşın cebinden çıkması anlamına geliyor. Yıla vurduğumuz zaman da, yıllık bir milyardan fazla bir para ediyor. Yani abartılı bir şekilde büyük bir hizmet olarak sunulan köprü, böyle giderse ciddi bir kamusal maliyete yol açacak gibi görünüyor.

Ücretlerde herhangi bir değişiklik yapılmaz ve de geçiş sayıları taahhüt edilenin altında kalmaya devam ederse halk kullanmadığı bir köprü için yıllarca gereksiz yere bir sürü para ödeyecek.

ABD seçimlerinde işçi(ler) yok

ABD seçimlerinde holding ve tröst partileri yarışıyor

ABD seçimleri yaklaşıyor. Seçimler 8 Kasım 2016 tarihinde yapılacak. Başkanlık seçimleri için geriye kazanması olası iki aday kaldı. Birincisi Demokrat Parti başkan adayı Hilary Clinton, diğeri ise Cumhuriyetçi Parti başkan adayı Donald Trump.

Bu iki siyasi parti de ana hatlarını tröstlerin ve holdinglerin belirlediği politikaları takip ediyorlar. Dolayısıyla kazanacak parti, tröstlerin ve holdinglerin dediğini yapacağından emekçiler açısından hangisinin kazanacağı aslında çok da fark etmiyor.

ABD halkına, işçilerine, yoksullarına bir gelecek umudu vermeyen iki partinin adayları bu sıralar düzenledikleri mitinglerde birbirlerini protesto etmekle uğraşıyorlar. Ağustos ayında Iowa'da miting düzenleyen Demokrat Parti adayı Hilary Clinton protesto edildi. Yine aynı zamanda New Jersey'de

miting düzenleyen Trump bir önceki mitingindeki sözlerinden dolayı protesto edildi.

Önceki mitinginde Hilary Clinton'un seçimlerde silah satıcılarının durduracağını belirten Cumhuriyetçi Parti Başkan adayı Donald Trump'ın bu sözlerinin cinayete teşvik olduğunu belirten Clinton, Trump'ın daha önceki toplantılarında da bu konuda birçok kez kırmızı çizgiyi aştığını belirtti.

Ancak düzenlenen bu mitinglerde ülkenin bugün en yakıcı konuları olan işçi ücretlerindeki gerileme, sendikal hak ihlalleri, adaletsiz gelir dağılımı, artan yoksulluk, son dönemde zencilere yönelik ayrımcılığın artması ve gösterilerde polislerin aşırı şiddet kullanması, emperyalist politikalar sonucu ABD'ye ceset torbaları içerisinde dönen askerler ve barış meselelerinde adayların toplantılarında hiçbir şey yok. Bu da ABD seçimlerinin kimler arasında geçtiğini bir nebze de olsa bizlere açıklıyor.

Çin'de nükleer güvenlik tatbikatı

ABD ve Batı emperyalizminin Çin'e karşı askerî, siyasi ve diplomatik alanda uyguladığı baskı, Çin'i olası çatışmalar için hazırlıklarını hızla tamamlamaya itiyor. Bunlardan birisi de Ağustos ayında ülkede yapılan ilk geniş kapsamlı nükleer güvenlik tatbikatı oldu.

Çin ABD'nin başını çektiği emperyalistlere karşı en son Güney Çin Denizi ile ilgili uluslararası alanda yürütülen davanın kendi aleyhine sonuçlanmasına itiraz etmiş ve kendi ulusal güvenliği için Güney Çin Denizi'ndeki faaliyetlerinden vazgeçmeyeceğini açıklamıştı.

ABD ve AB emperyalizmi ise Güney Çin Denizi'ne komşu olan diğer ülkeleri kışkırtarak Çin'i sıkıştırmak istemişti. İşte bunlara karşı Çin'in cevabı hem buradaki askerî varlığını sürdürmek, hem de olası saldırılara karşı önlemlerini artırmak oldu.

Yapılan bu tatbikat ile ülkenin nükleer alanda bir saldırıda acil olarak cevap vermeye ne kadar hazır olduğu test edildi. Fengbao-2016 olarak adlandırılan tatbikata Çin Atom Enerjisi Kurumu Başkan Yardımcısı'nın da olduğu birçok yüksek rütbeli yetkili katıldı.

Pakistan'da katliam

Pakistan'ın Belucistan bölgesinde Ağustos ayında bir hastanenin acil girişinde gerçekleştirilen bombalı intihar saldırısı sonrası onlarca kişi öldü ve yaralandı. Saldırının asıl hedefinin hastanenin acil çıkışında bulunan avukatlar ve gazeteciler olduğu açıklandı.

Belucistan Barosu eski başkanını Bilal Anwar Kusi'nin silahlı saldırıya uğraması ve hastaneye kaldırılması üzerine hastane acil çıkışına gelen avukatlar ve gazeteciler burada katliama uğradı.

Belucistan eyaletinin Kuetta kentindeki hastanede meydana gelen patlamayı gerici çete El Kaide'nin bir kolu olan Cemaat ul Ahrar üstlendi.

Emperyalizmin dünyanın her yerinde desteklediği, çıkarları için kullandığı gerici yobaz faşist çeteler Suriye'de de, Irak'ta da, Afganistan'da da, Pakistan'da da hep aynı merkezin uşaklığını yapıyor. Halka yönelik cinayet işliyor, katliamlar yapıyor, dünyayı kana buluyor.

AB'nin Suriye düşmanlığı

AB emperyalizminin baş temsilcilerinden Almanya, hem ABD emperyalizmi ile birleşerek Suriye'ye saldırıyor ve Suriye'yi parçalıyor, hem de timsah göz yaşları döküyor.

Almanya Dışişleri Bakanı Frank-Walter Steinmeier Alman *Bild* gazetesine Ağustos ayında verdiği demeçte bir taraftan ABD ile birleşerek saldırı planı yaptıkları ve kan gölüne çevirdikleri Suriye'de savaşın ancak Rusya, İran, Türkiye ve Suudi Arabistan'ın tutum ve kararları ile sona ereceğini açıklıyor ve Suriye Savaşı'nın bir trajedi olduğunu söylüyor. Diğer taraftan da Suriye devlet başkanı Beşar Esad'ın iktidarı bırakması gerektiğini söylüyor.

Sanki savaşı Beşar Esad çıkarmış,

sanki emperyalistler Suriye'ye kendi ülkelerinde de ne kadar gerici yobaz çete varsa göndermemiş, sanki Almanya'nın ABD emperyalizminin bir numaralı destekçisi olduğu unutulmuş gibi demeçler veren Steinmeier, yukarıda da belirttiğimiz gibi ağzındaki baklayı da geçiş sürecinde Beşar Esad ve taraftarları her ne kadar önemli bir rol oynasalar da Beşar Esad bu süreçten sonra devlet başkanlığını bırakmalıdır, bırakacaktır diye çıkartıyor.

Steinmeier oturduğu yerden kendi emperyalist çıkarlarını dile getiriyor, kendi içinden geçenleri söylüyor. Ancak gerçekleri dile getirmiyor. Halep için çok çetin bir savaş verildiğini belirten Steinmeier, Halep savaşının Suriye halkının kaderini belirleyeceğinin de altını çiziyor. Ancak, Suriye halkının asırlardır yaşadığı Halep'i emperyalistlerin beslemeleri gerici çetelere bırakmaya-çağının farkında değil.

Emperyalizmin verdiği kibir Steinmeier'in gözünü ve aklını kör etmiş. Ancak Suriye halkı yakında Steinmeier'in aklını başına getirecektir.

Brezilya'da Amerikan darbesi

Brezilya dünyanın önde gelen ülkelerinden ve BRIC diye adlandırılan Rusya, Hindistan ve Çin'in de yer aldığı birliğin üyelerinden birisi.

Uzun zamandır halktan yana izlenen politikalar nedeniyle ABD emperyalizminin hedefinde olan ülkede bu ilerlemelere imza atan devlet başkanı Dilma Rousseff Ağustos ayı sonunda yapılan düzmece yargulamalarla başkanlıktan azledildi.

ABD destekli neoliberal politikaları savunan muhalefet, bir süredir Brezilya yönetiminde yer alanların çeşitli yolsuzluklara bulaştığını ileri sürüyordu. Eline fırsat geçiren Amerikancı muhalefet

bunu çok ustaca kullandı ve Dilma Rousseff'in başkanlığını sivil bir darbe ile sonlandırdı.

Brezilya'da Lula da Silva ile başlayan ve Dilma Rousseff ile devam eden halkçı politikalara yönelim ABD'nin Brezilya'da desteklediği gerici çevrelerce şimdilik durduruldu.

Brezilya halkı yapılan bu sivil darbeye karşı sokaklara çıktı. Ancak bu mücadelenin bu durağında ABD emperyalizmi destekli işbirlikçiler amaçlarına ulaşmış görünüyor.

Gelecek günler Brezilya halkının mücadelesinin daha da yükseleceğine tanıklık edecektir.

Suriyeliler Halep'te ilerliyor

Suriye halkının emperyalistlere karşı verdiği mücadele ilerleyerek sürüyor. Suriye halkı ordusuyla birlikte vatanını tekfirci çetelerden temizliyor.

Suriye ordusu, bir bölümü tekfirci-gerici-yobaz çetelerin elinde bulunan Halep'e geçen haftalarda operasyon başlatmıştı. Suriye ordusu alanda Rusya'nın da desteğini alarak Halep halkının çatışma alanının dışına çıkması için bir de koridor açmıştı. ABD ve AB emperyalizminin kontrolündeki tekfirci güçler Halep'te açılan bu koridora saldırarak halkın savaş alanı olan doğu ve güney Halep'ten çıkmasının önüne geçmeye çalıştı. Ancak buna rağmen bu bölgedeki halkın büyük bir bölümü bahsedilen bölgeyi boşalttı ve bu bölgede Suriye varlığını daha da güçlendirdi.

Halep'in tekfirci düşmandan temizlenmesi Temmuz ayı sonunda

Rusya ve Suriye ordusunun birlikte yürüttüğü operasyonlarla başlamıştı. Bu süreçte Halep halkının çatışmadan uzak, insani yardım sağlanan güvenli bölgelere gitmek istemesine engel olan tekfirci-gerici çeteler Halep halkına saldırdı. Suriye ordusunun güvenli askerî bölgelerine doğru gitmesine izin verilmeyen halka saldıran tekfirci-gerici çeteleri püskürtmesi Halep için verilen mücadelede de yeni bir aşama anlamına geliyor.

Suriye halkı emperyalizme karşı zafere bir adım daha yaklaştı. Emperyalistler ve uşakları tekfirci çetelerin Halep'ten atılması Suriye halkının mücadelesini de bu anlamda yeni bir aşamaya taşıyacak.

Daha önce bu sayfalarda Suriye halkının başaracağını, emperyalistleri ülkesinden söküp atacağını yazmıştık. İşte o günler daha da yaklaşıyor.

Ukrayna kartı yeniden

ABD ve AB emperyalizmi Rusya'yı köşeye sıkıştırmak için Ukrayna'da gerici-faşist liberal çeteleri kışkırtarak ülkenin ilerici demokratik güçlerine saldırtmıştı. Halk tarafından seçilmiş hükümetin emperyalizmin uşakları tarafından devrilmesi ülkeyi kaosa sürüklemişti. ABD emperyalizmi Ukrayna'da yarattığı bu kaosu Ortadoğu'da emperyalizmin planlarını suya düşüren Rusya'yı zayıflatmayı düşünüyordu.

İşte bu süreci yakından izleyen Rusya Ağustos ayı içerisinde yaptığı açıklamada bir grup Ukraynalı paramiliter gücün Ukrayna -Rusya sınırından Kırım'a sızarak çeşitli sabotajlar yapacağını belirtti.

Bu girişim sonrası Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, Dış İşleri Bakanı Sergey Lavrov ve Genel Kurmay Başkanı Sergey Şoygu ile bir toplantı yaparak durumu değerlendirdi. Bölgedeki güvenlik önlemlerinin ar-

tırılması ile sonuçlanan toplantıda bir açıklama yapan Putin, Ukrayna'nın tehlikeli bir oyun oynadığını ve buna son vermesi gerektiğini belirtti.

Rusya'da yapılan toplantının ertesinde bir toplantı yapan Ukrayna Devlet Başkanı Viktor Proşenko ise Rusya'nın provokasyon yaratmaya çalıştığını belirtti. Proşenko, Ukrayna askerî güçlerinin Rusya sınırına yığınak yapacağını açıklamasının ardından, durumun Rusya, ABD, Fransa ve Almanya'ya da haber verildiğini belirtti.

Emperyalizmin Ortadoğu'daki saldırıları yoğunlaştıkça Ortadoğu'da ABD emperyalizmine ve yabancı müdahalesine karşı mücadele edenlerin safinda yer alan Rusya her alanda sıkıştırılmaya çalışılıyor. Ancak bütün bunlara rağmen Rusya bölgede bölge halklarını destekleyerek Ortadoğu'da tam egemenlik kurmak isteyen ABD'ye direnmeye devam ediyor.

Savunma

Türkiye emperyalizmin dolaylı silahlı saldırısı altında her geçen gün kan kaybeder ve 15 Temmuz Amerikancı-Fethullahçı darbesine doğru koşar adım giderken, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı cumhuriyeti korumakla ilgileneneğine TKP 1920 adının ve kısaltılmış adının siyasi partiler sicilinden silinmesi talebiyle Anayasa Mahkemesi'nde dava açtı. TKP 1920'nin Anayasa Mahkemesi'ne verdiği ve demokratik hukuk mücadelesi ile siyasal tarih açısından önemli bir belge oluşturduğunu düşündüğümüz savunmasını okurlarımıza sunuyoruz.

Anayasa Mahkemesi Başkanlığına

Sayı: 82

Esas No: 2016/1 (Değişik İşler)

Konu: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının partimizin adının ve kısaltılmış adının siyasi partiler sicilinden terkinine karar verilmesi talebiyle açılan, 2016/1 (Değişik İşler) esas numaralı davaya ilişkin savunmamızdır.

Anayasa Mahkemesi Başkanlığı tarafından gönderilen 11.05.2016 tarihli 33787353-2016/1 (Değişik İşler) - 370 sayı numaralı ve tarafımızdan 12.05.2016 tarihinde tebellüğ edilen yazınızla; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, partimizin adının ve "TKP 1920" olan kısaltılmış adının, 22.4.1983 tarihli ve 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 104/son maddesi uyarınca hükümsüzlüğüne ve siyasi partiler sicilinden terkinine karar verilmesi talebini içeren 28.4.2016 tarihli ve 51047475/735 sayılı dava dilekçesi ile hakkımızda dava açıldığını öğrenmiş bulunuyoruz. Davaya ilişkin savunmamız aşağıdadır:

1- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tezlerinin dayanaklarından birini Anayasa Mahkemesi'nin 10.01.2013 tarih ve 2012/1 Esas, 2013/1 Karar sayılı kararı oluşturmaktadır. Oysa Anayasa Mahkemesi'nin ihtar kararından sonra 18.06.2014 tarih ve 6545 sayılı kanun ile 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu (SPK)104. maddeye eklenen üçüncü fıkrada "Tüzüklerinde Anayasa Mahkemesince temelli kapatılan veya siyasi parti sicilinde kayıtlı bulunan siyasi partilerin isimleri, amblemleri ve rumuzlarını aynen veya iltibasa mahal verecek şekilde kabul eden veya kullanılan siyasi parti aleyhine Anayasa Mahkemesine, Cumhuriyet Başsavcılığınca resen veya ilgili siyasi parti tarafından doğrudan yazı ile başvurulur. Anayasa Mahkemesi başvuru tarihinden itibaren en geç otuz gün içinde isim, amblem ve rumuzlarla ilgili olarak siyasi parti sicilinde kayıt önceliğine göre yapacağı incelemede bu Kanununun 96'ncı maddesinin birinci fıkrasına aykırılık görürse, aykırılık teşkil eden isim, amblem ve rumuzların hükümsüzlüğüne ve siyasi parti sicilinden terkinine karar verir" denilerek Anayasa Mahkemesinin ihtar kararını dayandırdığı mevzuatta köklü bir değişiklik yapılmıştır. 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanununun 96. maddesinin birinci fıkrasına aykırılık teşkil ettiği düşünülen durumlar ihtar konusu olmaktan çıkmıştır.

İhtar kararları, inşai (yenilik doğurucu) değil, cezai sonuç doğuran kararlardır. İhtar kararlarının cezai yaptırım yönüne ilişkin 2820 sayılı Yasa'daki hüküm de, Anayasa Mahkemesince süreçte iptal edilmekle, ihtar kararlarının akıbetine yönelik bir düzenleme de yapılmadığı için, ortaya çıkan böyle kararlar yaptırımsız kalmıştır. Daha sonra ise 6545 sayılı Yasa ile, bazı konulara yönelik olarak, "ihtar dışında kalan" ancak yenilik doğurucu bir düzenleme yapılmıştır.

2- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tezlerini aynı zamanda 6545 sayılı kanun ile değişen 2820 sayılı SPK 96. ve 104. maddesine yapılan değişikliklere de dayandırmıştır. Son hâliyle SPK madde 104'te; "Tüzüklerinde ... siyasi parti sicilinde kayıtlı bulunan siyasi partilerin isimleri, amblemleri ve rumuzlarını aynen veya iltibasa mahal verecek şekilde kabul eden veya kullanan siyasi parti aleyhine Anayasa Mahkemesine, Cumhuriyet Başsavcılığınca resen veya ilgili siyasi parti tarafından doğrudan yazı ile başvurulur" denilerek mevzuatta bir başka köklü değişiklik yapılmış ve ilgili siyasi partilere de başvuru hakkı da getirilmiştir.

Siyasi partiler arasında, demokratik sistem içinde eşit yarış koşulları esastır. Kullanılan ad ve kısa ad yoluyla bir diğer siyasi partinin alanına girilmemesi, haksız bir durum yaratılmaması gerekmektedir. Getirilen düzenlemeler de buna yöneliktir.

Yeni yasal düzenleme ile partilere de bu konuda hak tanınması karşısında, hiç bir siyasi parti Partimizce kullanılan ad ve kısa ad konusunda, aleyhte görüş beyan etmemekte, aleyhte bir başvuru yapmamaktadır. Dolayısıyla Türkiye Komünist Partisi 1920 adı ve TKP 1920 kısa adı bir haksız rekabet yaratmamakta, bu yolla bir diğer siyasi parti alanına da girilmemektedir.

Partimiz kendisini, en etkin bu ad ve kısa ad ile ifade etme iradesini ortaya koymakla, bu konuda yeni düzenlemeyle siyasi partilerin de söz sahibi edilmesi ve hiç bir siyasi partiden bir itiraz da gelmemesi karşısında, Yüce Mahkemenin, siyasi partilerin iradelerine üstünlük tanınması,

siyasi partilere yönelik vesayet niteliğinde değil, öncelikle güvence niteliği ile yaklaşması, siyasal hak ve özgürlüklerin korunması yönünde hareket etmesi demokratik siyasi hayatımızın gelişmesi açısından son derece önemlidir.

Çünkü; Anayasa ve SPK'ya göre demokratik siyasi hayatın vazgeçilmez unsurları olan siyasi partiler, yine SPK madde 3'te "Siyasi partiler, Anayasa ve kanunlara uygun olarak; milletvekili ve mahalli idareler seçimleri yoluyla, tüzük ve programlarında belirlenen görüşleri doğrultusunda çalışmaları ve açık propagandaları ile milli iradenin oluşmasını sağlayarak demokratik bir Devlet ve toplum düzeni içinde ülkenin çağdaş medeniyet seviyesine ulaşması amacını güden ve ülke çapında faaliyet göstermek üzere teşkilatlanmış tüzel kişiliğe sahip kuruluşlardır" şeklinde tanımlanmıştır. Açıkça görülmektedir ki siyasi partilerin faaliyetlerini kısıtlayacak ya da iradelerini sınırlandıracak her türlü tutum demokratik hukuk devlet ilkesiyle çelişmekle birlikte aynı zamanda milli iradenin oluşmasına da gölge düşürücü bir nitelik taşır.

Yüce Mahkeme, benzeri bir durumda, SPK 96/3-son cümlede belirtilen KOMÜNİST ismiyle parti kurulamaz, parti adında kullanılamaz yasağına ilişkin olarak verilen 2002/4 Esas 2009/2 Karar sayılı 9.7.2009 tarihli kararında, partilerin iradesini öne çekerek değerlendirme yapmış, evrensel hukuk ilkeleri ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ile Anayasamızda yer alan "demokratik hukuk devleti" ilkesine uygun olarak söz konusu yasağı "Türkiye Komünist Partisi" adının kullanılmasına engel olarak görmeyerek KOMÜNİST ismiyle partilerin kurulmasının önünü açmıştır.

SPK madde 104'e eklenen son fıkranın da, partilerin iradesinin öne çekilerek yorumlanması durumunda, parti adımız ve kısa adımızın siyasi partiler sicilinden terkinine koşulunun oluşmadığı ortadadır.

3- Kaldı ki, parti adımızın ve kısa adımızın siyasi partiler sicilinden terkinine karar verilmesi talebine temel oluşturan, 2820 sayılı Siyasi

Partiler Kanunu'nun 104. maddesine 6545 sayılı kanunla eklenen üçüncü fıkrası açıkça ANAYASAYA AYKIRIDIR.

Anayasa'nın 69/son maddesinde, siyasi partilerin kuruluş, çalışma ve denetlenmelerinin kanun ile düzenleneceği belirtilmiş olup, kısa ad konusundaki düzenlemenin 2820 sayılı Kanun'un 104/3 üncü maddesi ile yani kanun ile düzenlenmesi, daha alt düzenlemelere bırakılmaması anayasaya uygundur. Bu uygunluk, düzenlemenin kanun ile yapılması yönündendir.

Öte yandan Anayasa'da, mahkemelerin görevlerinin kanun ile düzenleneceği ifade edilmiştir. Bu durum sivil (madde 142) ve askerî yargı yönünden de (madde 145) aynı doğrultudadır. Yine Yargıtay (madde 154), Danıştay (madde 155), Askerî Yargıtay (madde 156), Askerî Yüksek İdare Mahkemesi (madde 157), Uyuşmazlık Mahkemesi (madde 158) konusunda da Anayasa'da bu yüksek mahkemelerin görevlerinin de kanun ile düzenleneceği ifade edilmiştir.

Anayasa Mahkemesinin görev ve yetkileri ise, Anayasa'nın 148'inci maddesinde, mahkemeler ve diğer yüksek mahkemelerden farklı olarak açık açık Anayasa'da sayılmıştır. Ayrıca, Anayasa'nın 148/son maddesinde de, Anayasa Mahkemesinin, Anayasa'da verilen diğer görevleri de yerine getireceği vurgulanmıştır. Buradan çıkan çok açık sonuç, hiç bir biçimde Anayasa Mahkemesine, Anayasa ile yüklenmeyen konularda, Anayasa dışındaki düzenlemelerle bu bağlamda yasalarla görev yüklenemez. Yani, Anayasa Mahkemesinin görevleri, diğer mahkemeler veya yüksek mahkemeler gibi sadece yasa ile değil, sadece ve sadece Anayasa ile düzenlenebilir ve Anayasa Mahkemesi'ne sadece Anayasa ile görev verilebilir. Anayasa Mahkemesi'ne, Anayasa'da sayılmayan konularda, asla ve asla yasa ile görev yüklenemez. Anayasa'nın 6. maddesinin ikinci fıkrasında "Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz" denilmektedir.

Anayasa Mahkemesi'ne, Anayasa'nın 148/son maddesi bağlamında Anayasa'da yüklenen diğer görevler de, Anayasa'nın 69'uncu maddesinde siyasi partilerin mali denetimleri ve kapatılmaları, 85 inci maddesinde de milletvekili dokunulmazlıkları konusunda yüklenen görev olarak belirtilmiştir. Bu şekilde,

Anayasa Mahkemesi'nin görevleri, Anayasa'nın 148 inci maddesinde ve 148/son maddesinden hareketle bu hükümlerde gösterilmiş olup, yasalarda da Anayasa Mahkemesi'nin görevleri bu hükümlere özgü olarak düzenlenmek durumundadır. Aksi bir düzenleme Anayasa'ya aykırılık durumunu gündeme taşıyacaktır.

Anayasa 69. madde ile Anayasa Mahkemesine, siyasi partilerin tüzüğünü yalnızca Anayasa'nın 68. maddesinin dördüncü fıkrasına aykırılığı yönünden denetleme görevi vermiştir. Bu maddede ve Anayasa Mahkemesi'nin görevlerinin belirtildiği Anayasa'nın hiçbir maddesinde partilerin tüzükleri ile belirlenen isim, amblem ve rumuzlarını denetleme görevi Anayasa Mahkemesi'ne verilmemiştir. Ayrıca yine Anayasa'nın 69. maddesi Anayasa Mahkemesi'nin siyasi partiler hakkında temelli kapatma ve Devlet yardımından kısmen veya tamamen mahrum bırakma kararları verebileceğini belirtmiştir. Anayasa'nın 69. maddesi ve Anayasa Mahkemesi'nin görev ve yetkilerini tanımlayan hiçbir maddede Anayasa Mahkemesi'ne bir siyasi partinin "isim, amblem ve rumuzların hükümsüzlüğüne ve siyasi parti sicilinden terkinine" karar verebileceği belirtilmemiştir.

Anayasa'yı yorumlayan ve kanunların Anayasa'ya uygunluğunu saptayan yüce bir mahkeme olan Anayasa Mahkemesi'ne her türlü görevin Anayasa tarafından verilmesi gerektiği ortadadır. Böyle önemli bir mahkemenin Anayasa ile değil de kanunla görevlendirilebileceği kabul edilirse, yasa koyucu, eğer Anayasa Mahkemesi'nden hoşnut değilse, çıkaracağı kanunlarla Anayasa Mahkemesi'ne olmadık bazı görevler vererek temel görevi olan Anayasa'ya uygunluk denetimini anlamsızlaştırabilir. Kuşkusuz siyasi partilerle ilgili konuların Anayasa Mahkemesi tarafından ele alınması, siyasi partiler açısından bir güvencedir. Fakat Anayasa Mahkemesi'ne bu görevlerin Anayasa tarafından verilmesi gerekir. Bu düzenleme ve görevlerin kanun yoluyla yapılabileceğini kabul etmek, kanun koyucunun, Anayasa Mahkemesi'ni adliye mahkemeleri düzeyinde ele almasına yol açabilir. Söz konusu 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanununun üçüncü fıkrasının, Anayasa Mahkemesini, Asliye Hukuk Mahkemesi düzeyinde ele aldığı ve Anayasa'ya açıkça aykırı olduğu ortadadır.

Bu nedenle, her ne kadar ad ve kısa ad konusu kanun ile düzenlenmiş ve 2820 sayılı Kanun'un 104/3 üncü maddesine konu edilmiş ise de, burada Anayasa Mahkemesine görev yüklenmesi zaten açıkça anayasaya aykırıdır.

Anayasaya aykırı olarak yaratılan görev hükümlerinin Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilmesi; Anayasa Mahkemesinin, Anayasa'da tanımlandığı gibi kanunların Anayasa'ya uygunluğunu saptayan

yüce bir mahkeme olma sıfatının ve görevlerinin korunması açısından olduğu kadar hukuk devleti ilkesinin korunması açısından da önemlidir. Bakılmakta olan bu konuda, 2820 sayılı Yasa'nın 6545 sayılı Yasa ile değişik 104/son fıkrası, "Anayasa Mahkemesi'nin görevli kılınması" yönünden, Anayasa'nın 148, 148/son, 6/3-son, 11 maddelerine açıkça aykırıdır. Anayasa'nın 152 nci maddesi uyarınca, Anayasa'ya bu aykırılığın ciddi olması nedeniyle, başvuruya bakan Mahkemeniz, ortaya çıkan Anayasa'ya aykırılık yönünden iptal istemiyle Anayasa Mahkemesi'ne başvuru yapmalı ve bu başvuru sonucunu bekleme yoluna gitmelidir.

Anayasa dışında 6216 sayılı Yasa'nın 3 üncü maddesinde de Anayasa Mahkemesinin görevleri sayılmış olup, bu Yasa'nın 3/1-d bendi dışındaki görevler Anayasa'da da ifade edilen görevlerdir. Bu bentte sözü edilen ihtar başvuruları kapsamına 2820 sayılı Yasa'nın 104/1-2 maddesi girmektedir. İhtar kararı, yenilik doğurucu nitelik taşımamaktadır. 2820 sayılı Yasa'nın 104/son maddesi ise, ihtar kararı kapsamı dışında kalan, yenilik doğurucu nitelikte olan, 6216 sayılı Yasa'nın 3/1-d maddesi kapsamında olmayan bir karar türüdür.

6216 sayılı yasa'nın 3/1-d bendindeki ihtar kararları kapsamına, 2820 sayılı Yasa'nın 104/1-2 maddesi dışında, ayrıca 104/son maddesinin de girdiğinin kabul edilmesi durumunda, 2820 sayılı Yasa'nın 104/son maddesi yönünden, 6216 sayılı Yasa'nın 3/1-d maddesindeki ihtar başvuruları ibaresinin de, yukarıda belirtilen aynı nedenlerle iptali için Anayasa Mahkemesine başvuru yapılması gerekmektedir.

Özel düzenleme gözetildiğinde, her ne kadar dava konusu uyuşmazlıkla ilgili olmasalar da, aksinin kabulü durumunda 6216 Sayılı Yasa'nın 21/2-b maddesinin (başvuruları) ve 53 üncü maddesinin de bu bakış açısı ile yorumlanması zorunludur.

4- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, Yüce Heyetinize sunduğu dilekçede, partimizin 19.4.2016 tarih ve 81 sayılı yazısında belirtilen ve yukarıda da tekrar ettiğimiz mevzuattaki köklü değişiklikler ile yine aynı yazımızda işaret ettiğimiz Türkiye siyasi hayatında konunun esasına ilişkin yaşanan gelişmeleri dikkate almayarak; "07/02/2012 tarihinde kurularak tüzel kişilik kazanan Toplumcu Kurtuluş Partisi kuruluşundan hemen sonra kurucular kurulu kararı ile siyasi parti sicilinde kayıtlı bir başka partinin adını ve kısa adını kullanacağına ilişkin karar alması, bu kararında ısrarı nedeni ile açılan ihtar davasına rağmen parti adına daha önceden kurulmuş bir başka siyasi parti adı ve kısa adıyla ayırt edilmesi sonucunu doğurmayacak ekleme yapılmasının demokrasi esaslarına uygun olmadığı gibi 6545 sayılı Kanun ile değişik 2820 sayılı Kanununun

96. maddesine açıkça aykırılık teşkil etmektedir" şeklinde son derece isabetsiz bir değerlendirme yapmıştır. Şöyle ki;

A- Anayasa Mahkemesi'nin 10.01.2013 tarih ve 2012/1 Esas, 2013/1 Karar sayılı kararından ve partimizin adına, kısa adına ve logosuna "1920" ibaresini eklemesinden bugüne Türkiye siyasi hayatında da, ihtar kararının gerekçesine ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın partimizin adının değiştirilmesi talebine ilişkin esaslı değişiklikler meydana gelmiştir. O tarihten bu yana "Türkiye Komünist Partisi 1920 (TKP 1920)" ve "Türkiye Komünist Partisi (TKP)" dışında "Halkın Türkiye Komünist Partisi (HTKP)", "Komünist Parti (KP)" ve "Türkiye Komünist Hareketi (TKH)" isimleriyle üç parti daha kurulmuştur. Böylece isminde;

"Türkiye Komünist Partisi" ifadesini kullanan üç parti;

a. Türkiye Komünist Partisi 1920 (TKP 1920)

b. Türkiye Komünist Partisi (TKP)

c. Halkın Türkiye Komünist Partisi (HTKP)

"Komünist Partisi" ifadesini kullanan dört parti;

a. Türkiye Komünist Partisi 1920 (TKP 1920)

b. Türkiye Komünist Partisi (TKP)

c. Halkın Türkiye Komünist Partisi (HTKP)

d. Komünist Parti (KP)

"Türkiye Komünist" ifadesini kullanan dört parti;

a. Türkiye Komünist Partisi 1920 (TKP 1920)

b. Türkiye Komünist Partisi (TKP)

c. Halkın Türkiye Komünist Partisi (HTKP)

d. Türkiye Komünist Hareketi (TKH)

siyasal hayatımızda yerini almıştır. Bilindiği gibi adlarında "Türkiye" ve "Partisi" ibaresinin kullanan partiler çok daha fazladır. Yukarıda adı geçen bu partilerin amblemleri de Komünizm ideolojisinde özgün temel şekillerden oluşsa da birbirinden tamamen farklılık göstermektedir. Bu partilere ilişkin bugüne kadar ne idari, ne de siyasi olarak herhangi bir karışıklık meydana gelmediği gibi; üstelik adı geçen partilerden seçime girme yeterliliği olan TKP ve KP hakkında Yüksek Seçim Kurulu da olumsuz bir karar vermemiş iki partiye de hem 7 Haziran 2015, hem de 1 Kasım 2015 Milletvekili seçimlerine girme hakkı tanımıştır.

B- Partimizin, 15.04.2012 tarihindeki isim değişikliği kararının üzerinden yaklaşık 4 yıldan fazla geçmiş olup, partimiz Türkiye Komünist Partisi 1920 (TKP 1920) olan adını Anayasa Mahkemesi, Sayıştay, Yüksek Seçim Kurulu, valilikler, vergi

daiireleri, noterler, telekomünikasyon firmaları, GSM operatörleri ve bankalar gibi kamusal ve özel kurumlarda ve siyasi hayatın gerektirdiği bütün alanlarda sorunsuzca kullanılmaktadır. Yapılan isim değişikliğinden bu yana ne idari olarak ne de siyasi olarak herhangi bir karışıklık da meydana gelmiş değildir.

Dolayısıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın "... parti adına daha önceden kurulmuş bir başka siyasi parti adı ve kısa adıyla ayırt edilmesi sonucunu doğurmayacak ekleme yapılmasının demokrasi esaslarına uygun olmadığı gibi 6545 sayılı Kanun ile değişik 2820 sayılı Kanunun 96. maddesine açıkça aykırılık teşkil etmektedir" değerlendirmesinin son derece isabetsiz olduğu yalnızca şekli yönünden yapılabilecek bir incelemeyle bile ortaya çıkmaktadır.

4 yıldan fazla bir zamandır kullanılan isim, nasıl bir iltibasa yol açmış ve uygulamada bir sorun ortaya çıkarmış ki, bu başvuruya konu talep gündeme gelmiş? Bu soruya gösterilebilecek, somut bir örnek, yaşanmış bir olay söz konusu değildir, zaten böyle bir örnek ortaya da konulamamaktadır. Çünkü herhangi bir aykırılık söz konusu değildir, iltibasa bile yol açacak bir durum yoktur ve yaşanmamıştır. Talebin bu yönden bile dayanağı yoktur. Hiç bir sorun yaşanmayan bir konuda üstelik de dört yıl sonra Partinin kendisini en iyi ifade ettiği adın ve kısa adın değişmesi durumunda bırakılması, ifade ve örgütlenme özgürlüğüne yapılan, hukuk ve demokrasi esasları ile bağdaşmayan, orantısız ve hakkın özüne de dokunan bir müdahaledir.

5- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın parti adımının ve kısa adının SPK madde 96'ya aykırı olduğuna ilişkin değerlendirmesi esasa ilişkin yönüyle de son derece isabetsiz olmuştur.

Bilindiği gibi "Komünist" kavramı bir siyasi ideolojiyi ve onu benimseyenleri ifade etmekte olup tek bir partinin ya da birkaç partinin bunu kullanma tekeline sahip olduğunu söylemek mümkün değildir. Ülkemizde kurulu bulunan bazı siyasi partilerin adları ve kısaltmaları birbirleriyle benzerlik taşımasına rağmen bir sorun yaratmamıştır. Örneğin son olarak, Anayasa Mahkemesi'nin; "Millet Partisi"nin yaptığı, "Millet ve Adalet Partisi"nin isminin ve rumuzunun kullanılmasının durdurulmasına, iltibasa yol açması nedeniyle hükümsüzlüğüne ve siyasi parti sicilinden terkinine karar verilmesi istemini reddettiği 19.03.2015 tarihli 2015/1 Esas, 2015/1 Karar sayılı kararı da bu konuda örnek oluşturmaktadır.

Bu kararın da işaret ettiği gibi sırf isim ve kısaltma benzerliğinden dolayı Anayasanın tanıdığı en temel haklardan olan siyasi parti kurma ve siyasi faaliyette bulunma hakkı engellenmemelidir. Ayrıca içinde

“Türkiye”, “Komünist” ve “Parti” kavramları geçiyor diye bir parti ya da partiler hakkında, faaliyetlerini sürdürmesini fiilen önleyecek olan, “adların siyasi partiler sicilinden terkinine” karar verilmesi, Komünizmi benimsemiş yurttaşlara “yalnız bir ya da birkaç partide siyaset yapabilirsiniz” demekten öte bir anlam taşımamaktadır. Siyasi partiler üzerinde vesayet kurulmasına yol açacak bu durum, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 10. maddesinde güvence altına alınan “ifade özgürlüğü” ilkesine, TC Anayasası’nın 10. maddesi tarafından güvence altına alınan eşitlik ilkesine ve yine TC Anayasası’nın 14. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Anayasa hükümlerinden hiçbirisi, Devlete veya kişilere, Anayasa’da tanınan temel hak ve hürriyetlerin yok edilmesini veya Anayasa’da belirtilenden daha geniş şekilde sınırlandırılmasını amaçlayan bir faaliyette bulunmayı mümkün kılacak şekilde yorumlanamaz” ifadesine aykırılık teşkil etmektedir.

6- ADİL VE ETKİN SAVUNMA HAKLARI

Savunma haklarının adil ve etkin olarak kullanılabilmesi için, mahkeme önünde yüzyüze ve sözlü olarak da savunma hakkı tanınması son derece önemli ve kaçınılmazdır. Bu durum parti yönünden yaşamsal önem taşımaktadır. Parti, kitleler ve hafızalarda adı ve kısa adı ile de yer bulmaktadır. Böyle önemli bir konuda sözlü savunma hakkı sağlanmaması ve yasada öngörülen yöntem, savunma hakkını kısıtlıdır. Bu durum adil yargılama, ifade ve örgütlenme özgürlüğüne aykırılık bakımından Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 6 ıncı, 10 uncu ve 11 inci maddesine uygun değildir. Yasal düzenleme ile, çok açıkça sözlü savunma durumunun yasaklanmaması karşısında, hakkın özünün zedelenmemesi için, sözlü savunma olanağı sağlanmalıdır.

7- SONUÇ VE İSTEM

Demokratik ve siyasi hayatın vazgeçilmez unsurları olan siyasi partilerin kuruluş ve çalışmaları, denetlenmeleri, kapatılmaları ya da Devlet yardımından kısmen veya tamamen yoksun bırakılmaları, mali yönden denetimleri Anayasa ve yasalar tarafından, Anayasa Mahkemesi ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı’na, yani yüksek yargıya bırakılmıştır. Böylece siyasal, demokratik, toplumsal hak ve özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesi yüksek yargının güvencesine alınmıştır. Yüce Mahkemenin, bu anlayışla hareket ederek;

A- Avrupa Birliği İnsan Hakları Sözleşmesinin adil yargılama, ifade ve örgütlenme özgürlüğünü düzenleyen 6 ıncı, 10 uncu ve 11 inci maddeleri uyarınca, Sözleşmenin öngördüğü Savunma hakkının etkin biçimde kullanılabilmesi için sözlü savunma olanağı da sağlanmasına,

B- 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu’nun 104/son maddesinin, ayrıca gerek duyulması durumunda yukarıda belirtilen neden, kapsam ve gerekçelerle 6216 sayılı Yasa’nın 3/1-d maddesinin, (2820 sayılı Yasa’nın 104/son maddesi ile sınırlı olarak) "Anayasa Mahkemesi’nin görevli kılınması yönünden" Anayasa’ya aykırılığının ciddi olması nedeniyle, iptali istemiyle Anayasa Mahkemesi’ne başvurulması ve başvuru sonucunun beklenmesine,

C- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı’nın, partimizin adının ve “TKP 1920” olan kısaltılmış adının, 22.4.1983 tarihli ve 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu’nun 104/son maddesi uyarınca hükümsüzlüğüne ve siyasi partiler sicilinden terkinine karar verilmesi talebinin reddine, karar vermesini talep ediyoruz.

Türkiye hayvansal gıdada ne durumda?

İnsanların sağlıklı ve dengeli beslenmesinde hayvansal gıdalar büyük önem taşımaktadır. Oysa en önemli hayvansal ürünler olan ette ve sütte uygulanan tarım politikaları nedeniyle ciddi sorunlar yaşanmaktadır.

Türkiye’de hayvansal gıdada yaşanan sorunun kaynağında başta Et ve Süt Kurumu’nun işlevsiz hâle getirilmesi yatmaktadır. Et ve Balık Kurumu adıyla 1952 yılında kurulan kurum, 1993 yılında özelleştirme için Et ve Balık Ürünleri A.Ş. adını almışsa da 2005 yılında yanlıştan dönülerek eski statüsüne kavuşturulmuş ve 2013 yılından itibaren Et ve Süt Ürünleri Kurumu adını almıştır.

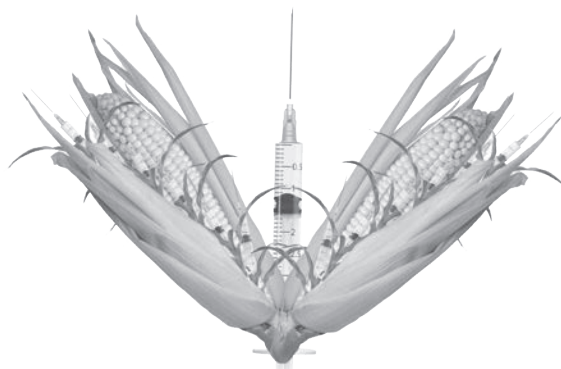
Hayvansal gıdada yanlış destekleme politikaları, mera alanlarının amaç dışı kullanımı, yem üretim miktarının düşüklüğü ve et piyasasında yaşanan her sorunda ithalat yapılarak sorunu çözme anlayışları bugüne gelmiş önemli rol oynamıştır. Ancak ette üretim azlığından kaynaklanan sorun, sütte tam tersine üretim fazlalığından kaynaklanmaktadır.

2010 ile 2015 yılları arasında 1,5 milyon büyükbaş, 2,3 milyon küçükbaş hayvan ile 212 bin ton et ithali yapılmış, karşılığında 3,8 milyar dolar ödenmiştir. Yükselen et fiyatları karşısında, bakanlığın taraflarla anlaşarak kıymada tavan fiyat belirlenmesi sorunları çözmemiştir. Fiyatları baskı altına almak için yapılan ithalata rağmen fiyatların artması bunun yanlış bir politika olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Türkiye’de kişi başına kırmızı et tüketimi yılda 12 kg civarındadır. Oysa, AB ve Rusya’da 18 kg, ABD’de 38 kg, Brezilyada 42 kg’dır. Beyaz et (piliç eti) dahil kişi başına toplam et tüketimimiz 35 kg civarında iken, bu miktar AB’de 77 kg, Rusya’da 63 kg, ABD’de 108 kg, Brezilya’da 100 kg’dır.

Yem ve sütte durum

Hayvancılıktaki, önemli sorunlarımızdan biri de üretim maliyetinin yüzde 60-70’lik bölümünü oluşturan yem üretimindedir. Ülkemizde karma yem üretimimiz yaklaşık 9 milyon ton olup, ihtiyacımız ise 14 milyon ton kadardır; açığımız 5 milyon tondur. Karma yem üretimimiz yaklaşık yüzde 50 oranında ithal yem hammaddelerine bağlı olduğundan, açığımız GDO’lu mısır ve soya ithalatı ile karşılanmaktadır. Kaba yem ihtiyacı anlamında da durum pek parlak görülmemektedir. Kaba yem ihtiyacımız yaklaşık 74 milyon ton olup, üretimimiz ise 59 milyon ton civarındadır.

Toplam süt üretimi 2014-2015 yılları arasında çok fazla değişmezken 2015 yılı süt üretimi 18.654.682 ton olmuştur. Toplam süt üretiminin yüzde 90.8’i inek sütü, yüzde 6.3’ü koyun

sütü, yüzde 2.6’sını keçi sütü ve binde 3’ü ise manda sütüdür. Süt piyasasında yaşanan sorunlar, kapitalist ekonomik düzenin zayıf olması nasıl yok edebileceğine çok güzel bir örnek niteliğindedir.

Süt piyasasını düzenlemek ve süt fiyatlarını belirlemekle görevli Süt Konseyinin piyasada gerçekte hiçbir etkinliğinin olmadığı ortadadır. Bakanlık, üniversite, sanayici ve üretici temsilcisinden oluşan eşit sayıdaki (3 kişi) konsey, süt üretim maliyetlerinin artmış olmasına rağmen üreticiden süt alım fiyatını bile sabit tutamamıştır. Üretici bu durumda 1 litre süt satarak 1 kg yem alamamaktadır. Tüketici ise sütteki bu düşük fiyattan faydalanamamış marketlerden 1 litre sütü 2,5 ile 4 liraya almak zorunda kalmıştır.

Bakanlık tarafından arz fazlası olarak hesap edilen çiğ sütün piyasadan alınarak süttozuna dönüştürülmesi için Et ve Süt Kurumu’nun devreye sokulması üreticilere nefes aldırarak önemli bir adım olmuştur. Çiğ sütteki fiyat düşüşünü engellemeyi ve inek kesimini önlemeyi amaçlayan bu uygulama kararlılıkla yürütülmelidir.

Sonuç olarak ülkemizde hayvansal üretimde uygulanan yanlış politikalar hem üreticiyi, hem de tüketiciyi mağdur etmiştir. Sorunların çözümüne ilişkin kısa, orta ve uzun dönemli politikaların oluşturulmasına öncelik verilmelidir.

Acilen yapılması gerekenler ise şunlardır;

- Hayvancılık politikaları uzun vadeli bir stratejiye uygun yürütülmelidir.
- Küçük aile işletmelerinin üretim zincirinde yer almamalarından dolayı besi materyali üretiminde sıkıntılar yaşanmaktadır. Bu konuda özel teşvikler verilerek küçük aile işletmeleri desteklenmelidir.
- Et ve Süt Kurumu (ESK) piyasa düzenleyici görevini yerine getirecek yönetim anlayışı ve enstrümanlara kavuşturulmalıdır.
- Sektörle ilgili kooperatifler desteklenmelidir.
- Girdi masraflarının azaltılması için mazotta ki ÖTV ile elektrik, gübre ve yemde uygulanan KDV oranları üreticinin faydalanabileceği şekilde düşürülmelidir.
- Et açığımızın kapatılabilmesi için küçükbaş hayvancılıkta farklı projeler ve ıslah çalışmaları uygulanmalıdır.
- Üretim kayıt altına alınmalı ve kontrolü sağlanmalıdır.
- Buzağı kesimleri son derece yüksek rakamlara ulaşmıştır. Bu rakamlarla sürdürülebilir hayvancılık yapmak ve besi materyali üretmek son derece güçtür. Aynı durum besi danası ve damızlık dişi hayvan için de söz konusudur.
- Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından sözleşmeli üreticilere özel destekleme, hibe, faiz indirim vb. uygulamalar geliştirilmelidir.
- Et ve Süt Konseyinin öncelikli olarak üretici ve tüketicinin korunduğu bir yapıya dönüştürülmesi ve bu konseylerde tüm paydaşların temsilinin sağlanması gerekmektedir.

Kaynak: Türkiye Ziraat Mühendisleri Odası Tarımda Yapısal Sorunlar Raporu

Boz Mehmet'i andık

İlerleyen yaşına rağmen, son günlerine kadar yaşamı boyunca inandığı değerler uğrunda, işçi sınıfının kurtuluşu için mücadele eden Mehmet Bozışık yoldaşı andık.

27 Ağustos 1998 yılında aramızdan ayrılan Mehmet Bozışık için 18. ölüm yıldönümünde yoldaşları, dostları, öğrencileri ve onun çizdiği yolda ilerleyen yeni kuşaklarla birlikte mezarı başında bir aradaydık.

Başta Bozışık yoldaş olmak üzere tüm devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşuyla başlayan anma, daha sonra Enternasyonal marşının okunmasıyla devam etti.

TKP'li yoldaşları Boz Mehmet'in mücadelesine değinerek onunla mücadele ettikleri dönemlerden günümüze ışık tutan deneyimlerini paylaştılar. TKP 1920 İl Başkanı ve Parti sözcüsü de söz alarak Boz Mehmet'i yaşatacaklarını ve mücadelesini ileri taşımak için onun en güzel öğretisini 'Mücadeleye devam zaferimizin teminatıdır' şiarını hep dillendireceklerini ifade ettiler.

Konuşmalarda Boz Mehmet'in Anadolu'daki antiemperyalist mücadele yıllarında Yunanistan'a bağlı Kavala kentinde yaşadığını ve Yunanistan emekçisiyle yurdumıza yardımlaşmak için para toplayıp yolladıklarına değinildi. Antiemperyalizmin bütün devrimciler için vazgeçilmez bir değer olduğuna dikkat çekilen konuşmalarda Suriye'de açıktan yaşanan emperyalist saldırıların bir benzerinin de 15 Temmuz darbe girişimi ile Türkiye'de hayata geçirilmeye çalışıldığı belirtildi.

Mehmet Bozışık'ın mezarı başında onu görme fırsatını hiç yakalayamamış olsalar da onun mücadelesini örnek alan TÜR-İGD'li gençler de söz aldı.

Konuşmaların ardından Parti marşı okunarak anma sonlandırıldı. Anmaya katılanlar Mayıs-Haziran Büyük Halk Direnişi eylemlerinde Okmeydanı'nda polislin başına attığı gaz fişegiyle yaşamını yitiren Berkin Elvan'ın da mezarına karanfiller bıraktı.

Emekçilerin yasaları yok ediliyor

İbrahim akseloğlu

AKP hükümeti işbaşında kaldığı tüm dönemler boyunca emek haklarını yok etmeyi sürdürdü. "Güvenceli esneklik" adı altında Özel İstihdam Büroları eliyle emekçilerin kadrolu/güvenceli çalışmasını yok eden hükümet, kıdem tazminatını fona devretme hazırlıklarını da hızlandırdı.

AKP hükümetinin, emeğe saldırıları bunlarla da sınırlı değil. Şimdi de, "Arabuluculuk kurumu" ve "İstinaf Mahkemeleri" ile emeğin kazanılmış haklarını hukuk sisteminden söküp atmaya çalışıyor. Adalet Bakanlığı tarafından düzenlenmesi yapılan "İş Mahkemeleri Kanun Tasarısı Taslağı"nda yer alan bu düzenlemeler, diğer düzenlemelerle birlikte ele alındığında Türkiye'yi köle pazarına çevirecek maddeleri barındırıyor.

Arabuluculuk kurumu için, 5521 sayılı Yasada yapılması düşünülen değişiklik ile emekçiler her tür alacağı ve işe iade için arabulucuya başvurmak zorunda. Arabulucuya başvurulmayan davalar reddedilecek. Arabulucunun karar vermesi ile dava yeniden açılmayacak. Bu sistem ile işçiler maddi ve manevi hak kayıplarına uğrayacak ve yargı yolu kapatılmış olacak. İşçi ile patronu eşit tuttuğunu iddia eden bu sistem emekçilerin haklarının kaybindan başka bir anlam taşımadığı gibi patronların elini rahatlatacak. Emekçiler elde edebileceklerinin azına razı edilmeye çalışılacak. Arabuluculuk kurumuna emek örgütlerinin neden "kadılık yasa-sı" dediği yasanın maddeleri ortaya çıktıkça daha da bir anlamlı oluyor.

İstinaf (kamuoyunda bilinen adıyla Bölge İdare) mahkemeleri ise yerel mahkemelerde yaşanan uyuşmazlıkları Yargıtay'a gitmeden çözecek ara mahkemelerdir. Arada söyleyelim, Avrupa Birliği (AB) ile yapılan anlaşmalarda yer alan maddelerden biridir. Hani şu halka 'demokratik' diye yutturulmaya çalışılan AB...

İstinaf mahkemeleri ile ilgili düzenleme geçtiğinde -ki 20 Temmuz 2016 itibarıyla yürürlüğe girmesi hedefleniyor- işe iade, sendikal tazminat davalarında üst mahkemeye temyiz hakkı ortadan kaldırılacak, işçinin her bir alacağı ayrı ayrı dava konusu olacaktır. Yani, kıdem, ihbar, fazla mesai, yıllık izin gibi alacak kalemleri aynı davada talep edilse dahi her bir alacak için ayrı ayrı değerlendirilecektir. Her bir alacak miktarı 25 bin TL'yi geçmediğinde davalara Yargıtay yolu kapalı olacaktır. Arabulucuda yaşanan uzlaşmazlık sonucu başvuru İstinaf mahkemelerinde alınan kararlarda temyiz hakkı ortadan

kalkacak, kesinlik taşıyacaktır.

Yasada yapılacak en büyük ve haksız değişiklik ise mevcut durumda kıdem, ihbar ve kötü niyet tazminatı ile yıllık izin ücretleri için dava açma süreleri 10 yıla sınırlıdır. Yeni düzenleme ile bu süreç 2 yıla indirilerek emekçilerin önemli bir hukuksal kazanımı daha yok edilecektir.

Yasada yapılacak yeni düzenlemeler, önemli bir demokratik mekanizmayı da ortadan kaldıracak. Yargıtay verdiği kararlar ile yerel mahkemelerde yeni "içtihatların" yani emsal kararların oluşmasında rol oynuyor. İstinaf mahkemeleri ile bu içtihatlar yok hükmünde sayılacak. Hukuk sisteminde demokratik bir mekanizma daha böylece devre dışı bırakılmış olacak.

Yapılması hedeflenen değişiklikler 5521 sayılı yasada yapılacak gibi görünmesine rağmen, aslında 4857 sayılı İş Kanunu ile 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu Sözleşme Yasasında da işçiler lehine birçok madde ortadan kaldırılacaktır.

AKP hükümeti, emek haklarına dönük yaptığı tüm gaspları işleyişteki hataları öne çıkararak var olanları yok etti. Taşeron karşı yükseltelen mücadeleler sonucu üst işveren-alt işveren yorumunun yasalarda yer alması sağlandı, hükümetin karşılığı "güvenceli esneklik" adı altında kiralık işçiliği geçirmek oldu. Kıdem tazminatı hakkımızı, "zaten her çalışan almasını sağlayacağız" denilerek, kıdem hakkı bir iş güvencesi olmaktan çıkartılarak patronlar rahatlatıldı.

Türkiye'de küçük işletme sayısının çokluğu, taşeron sisteminin yaygınlığı, kiralık işçilik yasa-sı, 657 sayılı Devlet Memurları yasasında "iş güvencesini" ortadan kaldırmayı hedefleyen uygulamaların tümünü birlikte ele aldığımızda yeni uygulamalar ülkemizin işçiler için cehennem, patronlar için cennet olacağını gösteriyor.

AKP hükümetinin, yasalarda yapmaya çalıştığı düzenlemeler hukuk sistemimizden emek haklarının sökülüp atılacağını gösteriyor. Yeni uygulamalar sadece yasalardaki emek haklarını değil, hukuku da yok edecek. Bu gidişata dur demek için, başta emek dostları olmak üzere işçi sınıfı, şehir ve köy emekçilerine hukuk alanında yaşanan tahribatı anlatmanın/göstermenin yollarını bulmalıyız. Tablo ortada, hükümetin topyekün saldırısına karşı topyekün karşı çıkıştan başka çözümlümüz yok...

İlerici gençler antiemperyalisttir

Lenin emperyalizm için kapitalizmin en yüksek aşaması demişti.

Tarihte de bu aşamaya gelen İngiltere, Fransa, Almanya, İtalya gibi gelişmiş kapitalist devletler sömürge edinmek ve sömürgeleri paylaşmak için harekete geçmiş ve Birinci Dünya Savaşı'nı başlatmıştı.

İşgal ettikleri yerlerde kendilerine karşı gelecek hiçbir gücün olmasını istemeyen emperyalistler, orada istikrar olmasını da istemez. Onlar, bağımsızlığı hayal dahi edemeyecek köle milletler yaratmak ister.

Emperyalizme karşı direnenler

Öncülerimiz olan ilk komünistler şimdi yaşadığımız bu güzel topraklarda daha henüz Cumhuriyet kurulmamışken bunu fark etmiş, bu sömürücülere karşı durmuş ve onlarla savaşmıştı. Onlar emperyalizme karşı, toplumun bağımsızlığına düşkün tüm kesimiyle beraber, destanlar yazan kahramanlar olmuştu.

Nâzım Hikmet emperyalizme o dönem pes dedirten bu kurtuluş savaşı için "Yirminci yüzyıldaki bütün milli kurtuluş hareketlerinin, hâlâ süren ve yer yer zaferlerle sonuçlanan milli bağımsızlık savaşlarının ilki, haydi alçak gönüllü olalım, ilkerindendir" demişti.

Bağımsızlık mücadelesi verenler antiemperyalisttir

"Ne hapis, ne zindan, ne kan, ne ateş halkı durduramaz. Ulusal kurtuluş ve demokrasi hareketini durduramaz" diyerek mücadele eden Mustafa Suphiler antiemperyalisttir.

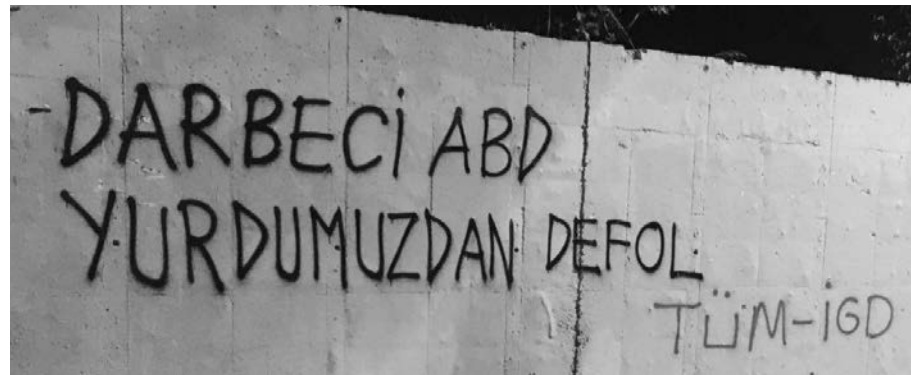

İkinci Dünya Savaşı yıllarında faşist-emperyalist Alman ordularına karşı bildiriler yazan, büyük baskılar altındayken halkı bilinçlendirmekten geri durmayan komünistler Birinci Dünya Savaşı'nda olduğu gibi antiemperyalisttir.

1949'da emperyalizmin askerî gücü NATO kurulduğunda. Ve bu güç Kore'de bağımsızlık mücadelesi verenlere saldırdığında Türkiye'nin

Kore'ye asker göndermesine karşı çıkan, Türkiye'nin NATO'ya girmesine karşı çıkan sol antiemperyalisttir.

1968'de emperyalizmin en büyük gücü olan Amerikanın 6. filosunu ülkemize sokmamak için mücadele eden gençler, Vedat, Harun, Mahir, Hüseyin, İbo kuracağımız sınıfsız sömürsüz toplum için yaktıkları ateşle yolumuzu aydın-

latan tüm kahraman gençler antiemperyalisttir.

12 Eylül 1980 Amerikancı askerî darbeye çok yoğun baskılara maruz kalmasına rağmen yine de vazgeçmeyen ve devam ederek mücadeleyi tekrar büyüten tüm yılmaz insanlar antiemperyalisttir.

Halklar antiemperyalisttir

Bölgemizdeki ve ülkemizdeki uğursuz politikalarıyla bizi kardeş kavgasına ve karanlıklara sürükleyen Amerikan emperyalizmi 15 Temmuz'da darbe girişiminde bulundu.

Şeriatçı Fethullah Gülen örgütü eliyle gerçekleştirilmek istenen darbeye direnen, Ülkemizin toptan esir alınmasına karşı çıkan onurlu halkımız antiemperyalisttir.

Bu karanlık güç durmayacak saldırılarına devam edecek açık açık yazıyorlar, söylüyorlar bizi tehdit ediyorlar. Tüm bu tehditlere, saldırılara göğüs gerecek ve onları bu topraklardan defedecek gücün ateşini yüreğinde hisseden gençlik (gençlerimiz) antiemperyalisttir.

Emperyalizmle mücadele

Sol, tarihimizde halkımıza zulümden başka bir şey getirmemiş olan bu felaket üreticisiyle hep mücadele etmiştir.

Bugün de ülkemizin gençleri tarihini hep hatırlayacak ve varoluş kaynağını yok edene kadar emperyalizmle mücadele etmeye devam edecektir.

Che Guevara'yı seviyoruz

Meclis Başkanı İsmail Kahraman 28 Ağustos 2016'da Rize'de yaptığı konuşmada büyük devrimci Che Guevara'yı "eşkiya" olarak niteledi. "Bir eşkiya, benim liseli gencimin yakasında, göğsünde olamaz, olmamalı. Benimle bağı yok. Köküm, tarihim bir değil" dedi.

Che Guevara bizimidir

Che Guevara emperyalizme karşı mücadelede öne çıkmış enternasyonalist bir devrimcidir. Küba

devriminin önderlerinden biri olduğu kadar bütün Latin Amerika, Afrika ve Asya halklarının sömürgecilikten kurtuluş savaşlarının en yakın destekçisi olmuştur. Bağımsızlık savaşı veren Vietnam, Ceza-yir, Kongo, Bolivya, Mısır, Suriye, Irak'la da bağı vardır, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyle kurulan Türkiye'yle de bağı vardır. Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı bağımsızlık, özgürlük,

eşitlik, laiklik, demokrasi için ayağa kalkan her halkın kökü, tarihi ile Che Guevara'nın kökü, tarihi birdir. Kimse Che Guevara'yı bizden koparamaz.

Özür dile

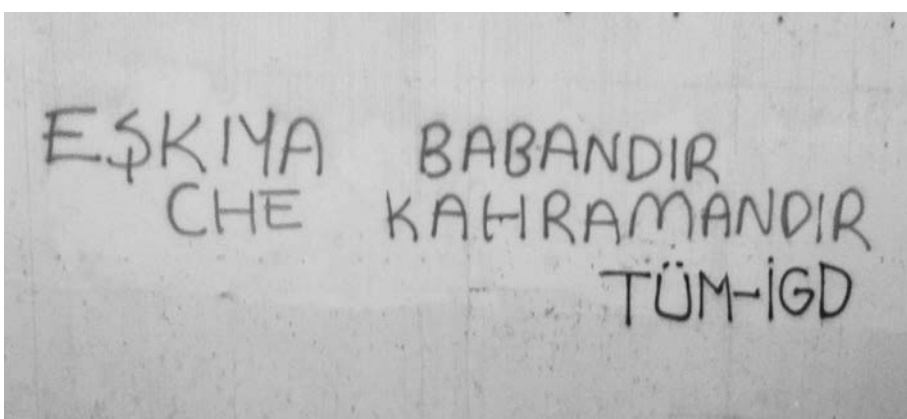
Oysa, Che Guevara'nın aksine, İsmail Kahraman siyasal hayatında hep Amerikan emperyalizminden yana olmuştur. Ulusal Kurtuluş Savaşıyla bağımsızlığa kavuşan Türkiye'nin 1945'ten itibaren Amerikan emperyalizminin yarı sömürmesine dönüştürülmesini kesinlikle kabul etmeyen ilerçilerin, yurtseverlerin, devrimcilerin karşısında durmuştur. 1968'de göğsünü Amerikan 6. Filosu'na siper ettiği gibi, bugün de bağımsız, demokratik, laik, sosyal hukuk cumhuriyetine karşıtlığını her fırsatta ortaya koyuyor.

Amerikancı-Fethullahçı 15 Temmuz 2016 darbesine karşı Büyük

Halk Savunması'nı gerçekleştiren, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı ayağa kalkan Türkiye halkı Che Guevara'yı her zaman bağına basacaktır.

İsmail Kahraman, Türkiye halkından ve Che Guevara'dan derhâl özür dilemelidir.

9. İlerici Gençlik yaz kampı gerçekleştirildi

İlerici Gençler'in bu yıl 9.'sunu düzenlediği İlerici Gençlik Yaz Kampı 11-14 Ağustos 2016 tarihleri arasında Balıkesir – Gönen'de bulunan Kemal Türkler Eğitim ve Tatil Sitesi'nde gerçekleştirildi.

“Emperyalizmin karanlığını dağıtmaya, yarınımızı bugünden kurmaya” şiarıyla gerçekleştirilen kampa birçok ilden gençler katıldı. Dört gün süren kamp boyunca gençler hep beraber tartıştılar, çözüm yolları ürettiler ve eğlendiler.

15 Temmuz Amerikancı ve FETÖ'cü darbe girişimi sonrasında gerçekleştirilen kampta gençlerin temel olarak ele aldıkları konu antiemperyalizm ve yurtseverlik oldu. Ayrıca iletişim ve örgütlenmeden Türkiye'de ve dünyadaki güncel değişimlere, Nâzım Hikmet'in söylem analizine değin birçok konuda tartışma yürüten gençler, felaketten kurtuluş için gençliğin düşen görevlerin altını çizdiler.

Gün gün İlerici Gençlik yaz kampı

1. Gün

Kampın ilk gününün sabah saatlerinde kamp alanında bir araya gelen gençler saat 8.30'da hep birlikte kahvaltıya oturdular. Yerleşme ve dinlenme için ayrılan serbest zamanın ardından saat 14.00'de açılış etkinliği gerçekleştirildi.

Ardından tavla ve satranç turnuvalarının ilk maçları oynandı. Ayrıca hep beraber yüzen gençler yüzme yarışmaları yaptı.

Saat 18.00 olduğunda ise Nâzım Hikmet'in Bizim Radyo'da yapmış olduğu 30 Ağustos 1962 tarihli yazısı üzerine söyleşi yapıldı. Söyleşide Nâzım Usta'nın kitlelerle iletişim kurarken kullandığı dil anlatıldı ve emekçi halklara dönük çağrı yaparak kitlelerle bağ kurduğu söylendi. Verimli geçen tartışmalar akşam yemeğinde de sürdü.

2. Gün

Saat 8.00'de güne başlayan İlerici Gençler 9.30'da “Antiemperyalizm ve yurtseverlik” konulu forum gerçekleştirdi. Forumda söz alan gençler antiemperyalizm ve yurtseverlik terimlerinin anlamlarının üzerine tartışmalar yaparak önümüzdeki mücadele döneminde amerikan emperyalizmine karşı gençliğin mücadeleyi yükseltmesinin gerekli olduğunu söylediler. Amerikancı-FETÖ'cü 15 Temmuz darbe girişiminin ardından ülkemizin Amerikan emperyalizminin saldırısı altında olduğu belirtilek gençliğe çok büyük görev düştüğü belirtildi.

Forumun ardından gençler pankart atölyesinde bir araya gelerek “9. İlerici Gençlik Yaz Kampı Hatırası” ve “Darbeci ABD yurdumuzdan defol” yazılı pankartlar hazırladı. Saat 13.30'da “Söz Gençlik'te” konulu mini atölye çalışmaları yapıldı. Bu bölümde “Deepweb”, “Vejetaryanlık”, “Tribünler”, “Laiklik”, “Emek ve sermaye çelişkisi” ve “Müzik ve sloganlar” üzerine kısa kısa sunumlar yapıldı.

Sert rüzgâr sebebiyle futbol ve voleybol turnuvaları iptal edilse de kötü hava koşulları gençleri yıldıramadı. Gençler takımlarını oluşturarak su topu maçı yaptı. Akşam yemeğinin ardından “Para gerekli midir, gerekli değil midir?” üzerine bir münazara yapıldı. Değişik tartışmaların ve savunmaların yürütüldüğü, eğlenceli ve şakalı geçen münazarada tiyatral yeteneklerini sergileyen ve paranın gereksiz olduğunu savunan grup en çok alkışı aldı.

3. Gün

Güne yine hep beraber başlayarak birlikte kahvaltılarını yaptıktan sonra saat 10.00'da “İletişim ve örgütlenme” konulu söyleşide bir araya geldiler. Yaklaşık üç saat süren söyleşide iletişim kurarken yaşadığımız zorluklar ve nasıl üstesinden geleceğimiz üzerine sohbet edildi. Roleplay'lerle zenginleşen söyleşide örgütlenme çalışmaları yaparken nasıl davranmak gerektiği üzerine örnekler verildi. Oldukça verimli geçen ve mini atölye çalışmalarının da yapıldığı söyleşinin tartışmaları öğle yemeğinde devam etti.

Öğle yemeğinin ardından İlerici Gençler çalışmalarını sürdürdüler. Üniversiteli, liseli ve işçi-emekçi atölyelerinde buluşan gençler kendi

alanlarına dair geçmiş dönem yaptıklarını ve sorunları konuşarak yeni mücadele döneminde ilerleyecekleri hat konusunda fikir geliştirdiler. Saatlerce süren atölye çalışmasında gençler oldukça verimli tartışmalar yaptılar ve işyerlerinde, üniversitelerde ve liselerde yaşadıkları deneyimleri birbirlerine aktardılar.

Sohbetlerle ve çeşitli oyunlarla geçen serbest zamanın ve hep beraber yenen son akşam yemeğinin ardından sıra gelenekselleşmiş kamp ateşindeydi. Sert rüzgâr sebebiyle bu sene gençler sahilde ateş yakamadılar ancak çözümü de hep beraber ürettiler. Konser etkinliğinin yapılacağı alanda mangalda ateş yakan gençler sırayla attıkları çıralarla mücadele ateşini harladılar. Sonrasında ise geceye hep beraber söylenen türküler ve omuz omuza çekilen horon, halay ve halk oyunlarında sıra. “Yetenek gençlik” yarışmasında elinden martı sesi çıkaranından şiir okuyanına, fıkra anlatanına değin farklı farklı yeteneklerini sergileyen gençler saatlerce bir arada olmanın, hep beraber eğlenmenin tadını çıkardılar.

4. Gün

Birlikte yapılan son kahvaltının ardından kampın kapanış konuşması ve değerlendirilmesi yapıldı. İşçi-emekçi, üniversiteli ve liseli atölyelerinin sorumluları atölye çalışmalarını aktardılar. Kampa katılan tüm ilerici gençler kampla ilgili fikirlerini söylediler ve önümüzdeki yaz kampını daha kitlesel yapmanın önemini vurguladılar. İlerici Gençler yeni dönemde çalışmalarını sürdürecekler.

Direnmeye devam ederken “Biz kazanacağız” şarkısı ağzımızdan ve yüreğimizden hiç eksik olmayacaktır

yenidünya: Sizi birçok yönüyle tanıyoruz aslında. Bir de sizden dinlemek isteriz. Kimdir Hayrettin Filiz?

Hayrettin Filiz: 1967 yılının 1 Mayıs günü Iğdır’da doğmuşum. 5 yaşından beri İzmir’de yaşıyorum. 1988 yılında 9 Eylül Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne ve Görüntü Sanatları Bölümü Dramatik Yazarlık alt bölümünden mezun oldum. 2000 yılında manifestosunu ilan ederek Bilimsel Tiyatro Atölyesi BTA adıyla bağımsız tiyatro kurdum. Şimdiye kadar, özgün ya da uyarlama, yetişkin ya da çocuk olmak üzere yüz kırk civarında oyun yazdım. Türk ve dünya edebiyatından uyarlamalar ve özgün oyunlar, biyografi çalışmaları...

22 Mayıs 2000 tarihinde manifestosunu ilan ederek İzmir sahnelerinde “Ben de varım” diyen BTA, muhalif duruşu ve bir tiyatro topluluğundan çok bir kültür hareketi olmayı doğrulayan eylemleriyle bu güne dek 25. 000 civarı öğrencisi ve bir milyondan fazla seyircisiyle ayakta kalmayı başarmış İzmir’in en istikrarlı ve en uzun ömürlü bağımsız tiyatro topluluğudur.

Tiyatronun yanı sıra ikibin sayfanın üzerinde makalem ve incelemem çeşitli dergi ve gazetelerde yayımlandı. Hâlen BTA’da yazarlık, yönetmenlik ve tiyatro öğretmenliği yapıyorum.

yenidünya: Tiyatro serüveniniz nasıl başladı?

Hayrettin Filiz: Bornova-Özkanlar’da kurduğumuz 51 kişilik oda tiyatromuzda 17 sezondur bölge tiyatrosu hizmeti veren BTA, bu güne kadar yüzün üzerinde oyun sahneledi. Sahnelediğimiz oyunların tamamını kurucu-yönetmen-oyun yazarı olan benim yazdığım BTA, özellikle kendi geliştirdiğimiz ve kopyalanamaz çocuk oyunları tekniğiyle şiddetle tehdit edilen çocuklara saygı duyulması ve özgürlük tutkusunu onlara öğretmenin yanı sıra, insanı ve hayatı yücelten bir anlayışı örgütleyen çocuk oyunları ve bu doğrultuda yaptığı ya-

yınlarla şimdiden ellinin üzerinde ulusal ödülle taltif edilmiş durumda.

1. Özdemir Hazar Tiyatro Ödülü’nden, 2009 ve 2015 yıllarında En İyi Yönetmen’e, 2010 yılında Köy Enstitüleri’ne Destek Özel Ödülü’nden, Makedonya Çocuk Dostu Ödülü’ne, 20. Yüzyıldan İz Bırakanlar Ödülü’nden, En İyi Çocuk Oyunu Yazarı Ödülü’ne kadar birçok ödülle taltif edildim... İncelemelerim ve değişik yayınlarım, birçok kamusal bilgi kaynağında kaynakça olarak gösterilmektedir.

2009 yılında yazıp yönettiğim “Sacco ile Vanzetti” iki yıl aralıksız sahnede kalırken, bana da ilk “En İyi Yönetmen” ödülünü getirmişti. 2015 yılında bu kez 34 yaşında intihar etmiş büyük Alman yazarı Heinrich von Kleist’in yaşam öyküsünü şiir formuyla yazıp sahnellediğim “Kleist” adlı oyunla ikinci kez “En İyi Yönetmen” ödülü bana, dolayısıyla BTA’ya verildi. 2016 yılının ilk günü, İran’dan gelen “Samed Behrengi’nin Türkiye Yoldaşı” ödülü, 2002 yılından bu yana büyük İranlı devrimci Samed Behrengi’yle ilgili yapmış olduğum çalışmalar ve “Küçük Kara Samed” adıyla yazıp yönettiğim oyuna verildi. Daha önce de 2005 yılında Makedon diline çevrilip Makedonya’da sahnelenen savaş karşıtı çocuk oyunum “Pampalada Savaş Hazırlıkları”, uluslararası sahada BTA’ya “Makedon Çocukları Dostluk Ödülü” getirmişti. Türkiye’de yazılmış ilk ve tek Köy Enstitüleri temalı sahne oyunlarını da benim yazdığımı ya da “Karanlıkta Işık Çalmak (Cahit Sıtkı Tarancı)” adlı çalışmanın yine konusunda Türkiye’de ilk ve tek olduğunu söylemekten hafif bir utanç duysam da, ‘Karanlıkta Işık Çalmak’ hâlen Diyarbakır Cahit Sıtkı Müzesi’nde sergilenmektedir. Burada susayım, çünkü benim en büyük ödülüm, oportünist tuzakların tümünden kurtulmanın tek yolu olarak ve ödünsüz toplumuna hizmet etmesi gerektiğini keşfeden yetiştirdiğim çocuklarımdır.

yenidünya: Kendinizi bu yolculuğun neresinde buluyorsunuz?

Hayrettin Filiz: Her yıl yaklaşık 8. 5 ay perde kapatmayan BTA, Eylül ayı sonlarında başlattığı gösteri programını Haziran ayı sonuna kadar sürekliliyle yenileyerek sürdüren bir topluluk... Öğrenci ve oyuncu kaynağını her yıl yeni gelen adaylarla güçlendiren BTA, amatörülüğün, yetersiz kaynaklardan ötürü “Ben yaptım oldu, bu kadar oldu” demekten çok,

Hayrettin Filiz

tembellikle uğraşan bir girişimci ruh olduğuna inanır. Kendi öz kaynaklarını işletmeyi ve kendine özgü, ötekenden ve hiçbir şeyden korkmayan bir inanmışlar buluşmasının tek çıkar yol olduğunu kanıtlamak için senelerdir uğraşan BTA, sahnede kalan her bir çocuğunu karanlığın elinden kurtarılmış bir ganimet olarak görür. Özellikle baskı altındaki çocukların aktüel tuzaklara, sanal vahşete, her türden lotarya tuzağına düşmemesi ve bencil-duyarsız kimliklere dönüşmemesi için çabalıyoruz. Ve hiç kuşkusuz, en çok bu saldırılara ve karanlığın cehaletine karşı, cehaletle anlaşmaya zorlanan yetişmekte olan çocuklara tiyatro sanatının aydınlığını taşımak için sahneye çıktığımızı inanıyoruz. 17 sezondur vazgeçmeyen tutkumuz ve direncimizle birçok kişi ya da topluluğa ilham verebildiysek yeter de artar bize.

yenidünya: Günümüzde tiyatro veya bir bütün olarak sanat-toplum/politika ilişkisini nasıl buluyorsunuz?

Hayrettin Filiz: Toplumcu gerçekçi sanat anlayışına yakın duruşumuz var. Ancak hiçbir türlü fanatik tutku ve bağımlılık tuzağına yakalanmak da istemeyiz... Biz çağımızın ihtiyaçlarını ve artık dostun düşmanın karıştığı bu sancılı utanç günlerinde, sanatın ruhuna aykırı olan işbirlikçi ve anlaşmış çizgiyi reddediyoruz aslında... Karşı durduğumuz, direnme pozları ardında direndiğini iddia ettiği kapitalist ilişkilerin ve ideolojinin izin verdiği kadar özgürlüğü kâr sayan bir anlayış... Hem karşı durduğumuz baskı, hem de o baskının bizi sürüklemeye çalıştığı sanal vahşetin içinde sanat estetiği geliştirmek çok gülünç bana kalırsa...

Örgütlenme için bazı teknolojik organları kullanmak, tiyatronun doğasında olan canlı sunum güzelliğini zaman içinde teslimiyetçi bir “ideoloji temsilciliğine” dönüştürceğinden neredeyse eminim... Bunu durdurmak, bu karanlık içinde yakacak bir tahta parçası bulamasa bile parmaklarını yakarak önünü aydınlatmayı gerektirir ki; buna da bilimsel bir annenin sert disiplinine direnme ve bu birikimle direnme refleksi kamusal bir göreve dönüştürürken estetik değerlerle umudu, barışı ve evrenseli örgütlemek isteyen sanata hizmet etmek diyoruz biz.

Bu konuyu ne zaman düşünsem aklıma Goethe’nin saptamasının ne kadar doğru olduğu geliyor... “Örgütlenmiş cehaletten daha tehlikeli bir şey yoktur” sözü... Ama yine de, hâkim ideolojinin kandırıcı cahilleştirme ve sistem eliyle yalnızlaştırma davetlerine karşın yenilmeyen ve onurlu mücadelesini sürdüren insanların tümünün ortadan kalkmadığına inanıyoruz hâlâ...

Alenen ve gündüz gözüyle sahne yıkan, vergiyle ya da her türlü hibe kılığındaki esir alma oyunları ile tiyatronun gücünü kırmaya çalışan bir köpekleştirme sistematiki karşısında, sanal ticarete direnen ya da bizim gibi tiyatroyu asla amaç olarak değil, bir yaşam kolaylaştırıcısı, bir fikir parlaticısı, bir dürüst mahkeme kurucusu ve sivri duygularımızı yumuşatıp bizi çiçeklendirdiğine inandığımız bir araç olarak gören insanların –büyük olasılıkla bu günün savaşında kazanamayacaklarını bildiği hâlde- yarının çocukları için vaz geçmeyenlerden olmaya çalışıyoruz...

Devletin tiyatrosundan başka, maliyeti az ve daha çok bir bulaşığı andıran aktüel tuzağıyla para kazanan birkaç leş yiyici yüz karası meslektaşım kılığındaki çakal hariç, belki

de tarihimizde hep reddettiğimiz “kahramanlık düşleri kuranlar için” bu günlerden daha iyi bir fırsat geçmedi meslek önderlerimizin eline bence...

İnanmışımız odur ki; işletilmesi nispeten daha kolay olan küçük ve halkın içine karışmış sahnelerin çoğaltılması ve bölge tiyatrosu mantığı tek kurtuluş gibi görünmektedir gözümüze...

yenidünya: Tiyatronun geleceğine dair ne düşünüyorsunuz veya nasıl bir tiyatro düşünüyorsunuz?

Hayrettin Filiz: Bana kalırsa tiyatro düşünemeyecek kadar gerçektir. Düş kurmak olumlu bir şeydir özünde ve sosyal olarak her şeyin yolunda olduğu huzurlu bir sistemden beslenir. Bu yüzden tiyatronun geleceği hakkında düş kurmayı sistemin burjuva-arabesk temsilcilerine bırakıp bu büyük koşuda üstümüze düşenleri yapmak en doğrusudur. Şu an Türkiye tarihinin en karanlık sanat günlerinden geçtiğimiz aşikârdır. Ancak yine çok iyi biliyoruz ki; tiyatro, son insan, insanı ve hayatı yücelten en güçlü organından, sanatla hayatı örgütlemekten vazgeçmeden yaşamını biteremeyecekleri kuvvetli bir varoluş biçimidir. Hiç kuşumuz yoktur ki, eninde sonunda tarihin kayıtlayıcısı ve tanığı olan tiyatro, ideolojinin türlü tuzaklarına esir olmuş, koflaşmış, tehdite baş eğmiş, satılmış ya da bir şekilde savaşın dışında kalıp sürecin sonucuna göre yeni tavrını bekleme oportünizmine yaslanmış olsa da; insanın içinde nasıl bir yaşama refleksi varsa, tiyatro sanatı da; aynı onun gibi özgür ve öncü kimliğini unutmamış, çalışkan ve namuslu insanların acıya ve yok sayılmaya yenilmemiş mücadelesiyle, dünyayı, herkes için adaletli kılmaya uğraşacak ve eleştiri yeteneğiyle büyük insanlığı daha güzel günlere taşıyacaktır.

yenidünya: Türkiye’de ve daha özel olarak İzmir’de halkın tiyatroya ilgisi nasıl buluyorsunuz?

Hayrettin Filiz: Onlarla hiçbir sorunumuz olamaz. Bir ülke tiyatrosunu belirleyen seyirci kalitesidir kuşkusuz. Hiç kimsenin kendisinden yana olan bir sanatı reddeceğine inanmıyorum ben. Ancak seyirciyi temel ihtiyaç olan beslenme ve barınma önceliğine mahkûm eden, bunun dışında kalan tüm sosyal ihtiyaçlarını sanki lüks bir gider gibi algılamak zorunda bırakan bir sistemin sivri dişlerine maruz kalmasa...

Çağın aydınlatacağına inandığımız, dünya barışına hizmet eden ve kişiye sanal ya da her türden ege-men baskı organlarına karşı duyarlı ve onurlu durmasını davet eden her türlü konu, ilgili konunun en iyi an-

latım olanakları düşünülerek sahnemizde yer bulabilir...

Bu tür çalışmalarımızı, artık iyiden iyiye “zorlaşan” günümüz seyircisine ulaştırmakta güçlük çekiyoruz elbette, yalan söyleyecek değilim. Ancak, seyircinin neden bu tavrında davrandığını düşündüğümüzde, onlarla savaşmanın ya da onları damgalamanın hiç de doğru bir yol olmadığını düşünüyorum. Asıl savaş, toplumsal algısı bozulmuş ve savunma tepkilerini kaybetmiş, geleneksel baş eğmeye ya da arabesk oportünizme yenik düşürülmüş sanat tüketicisiyle değil, bunu destekleyen ve düşünme süreçlerinin hız gibi, sanalın teklif ettiği, çabuk ve hafıza yaratmaktan uzak görsel kolaylıklar gibi, her türlü amaçtan sapıtılmış duyarsızlıklar gibi kaynaklardan beslenen karanlık bir sistem olduğunu biliyoruz. Elbette ki gündemi doğru okuyan ve okumakla kalmayıp, bunu güzel ve adaletli bir mahkeme kurarak kamuya açan bir tiyatro anlayışının evrensel değerlere saygılı olduğuna inanıyoruz...

Her türlü sanatsal bağınazlıktan uzak, eğitimde fırsat eşitliğine inanan ve denemeye açık bir anlayışı destekliyoruz... Yalnız, açık ya da gizil oportünizmin her türü ya da biçimiyle ilişkide olan bir konu, biçim ya da kişinin sahnemizde ağır lanmasının sahnemizi kirleteceğine de aynı şiddette inanıyoruz... Bu yüzden hâlâ gerçek insan sıcaklığının yaşandığı bir tiyatro ilişkisi için çaba harcıyoruz...

Bileti direk girişte oyuncudan alan, o oyuncuyla az önce çay içip az sonra sahnede sanatın saygınlığıyla alkışlayan bir seyirci yaratmaya çalışıyoruz...

Sistem eliyle sanatın örgütleyici gücünden uzaklaştırıp, hantallaştırılan ve bencilleştirilen seyircinin yeniden ve yeniden yaratılması gerek bence. Sabırla ve asla vazgeçmeden.

yenidünya: Tiyatro dışında çok farklı yerel ya da ulusal gazete ve dergilerde yazılarınızı okuma şansı buluyoruz. Hayata dair bir derdiniz ve söyleyecek çokça sözünüz olduğunu biliyoruz. Sizi yazmaya iten veya çeken nedir?

Hayrettin Filiz: Benim yazılarımı okuyanlar ya da neredeyse otuz yıldır yazdığımı bilip oyun, inceleme, makale ya da yazının herhangi bir türüyle ilgili yazdıklarını okuyanlar, benim için çokça idealist bir adam olduğumu söylerler. Ama bu doğru değildir bence. Vazgeçmekle idealist olmak farklı şeylerdir. Ben idealist bir yazı adamı olmaktan ya da idealist bir tiyatrodan değil, daha çok ihtiyacın doğurduğu bir sanattan söz ediyorum. Bu ihtiyaçtan doğan yeni estetik anlayışın, paylaşımcısını da güvenli ve umutlu ufuklara çağırması gerektiğinden...

Mutlaka kendinden başkalarına da katkı sağlaması gerektiğinden...

Tek bir anlayışın taşıyabileceği bir yük değil dediğim şey... Ben bir çeşit sentez tiyatrosu ya da bilinen form ve biçimlerin zorlanmasının mutlak yeni bir sanat dili doğuracağına inanmaktan söz ediyorum...

Sanatla en anlaşamayacak şey dayatmalardır... Yaptırımın ve sansürün en yumuşağı bile üretilen sanatın gücünü emen sülüklerdir...

Özgür tiyatronun ya da özgür yazarlığın, değişen koşullar içinde değişmez deneyim sonuçlarıncı şekillendiğini unutmadığımız bir sentezin estetiği peşindeyim daha çok...

Hiç kuşum yok ki, eğer bu anlayış bize 17 sezonda bir milyondan fazla destekçi sağladıysa bunu ancak bunun kadar samimi bir başka estetik tarihteki yerine gönderecektir... Ama sanatın ruhunda var olduğuna tüm kalbimle inandığım saygı çerçevesinde...

Sanatın kavgacı yanı baskı araçlarıdır, seyircisi gibi kendi samimi evlatlarına değil...

Umudumuzu kaybetmeyeceğiz... İnsanların en çok umuda ihtiyacı olduğunu, bu üretken umudun cesareti ateşleyen bir yetenek taşıdığını düşünüyorum... Sanat adamının kalbinin emrettiği doğruyu ödünsüz ve bahanesiz uygulaması gereken günlerden geçiyoruz ama tüm yüreğimle inanıyorum ki kalitemizi ve saygınlığımızı kaybedip karanlığın elini tutmadığımızca ne saldırılar bitecek, ne de bizim gibi direnenler...

Ancak gözü kapalı bir ütopya olduğunun düşünülmesini istemem dediklerimin...

Karanlığın elini tutanlar için gece hiç bitmez...

Biz gölgesini satamadığı ağacı kesen zihniyete karşı mücadele sahasına katacağımız her bir kişi için direnmeye devam ederken “Biz kazanacağız” şarkısı ağızımızdan ve yüreğimizden hiç eksik olmayacaktır... Öncü sanatçı kimliğini kendi çıkarları için pazara çıkaranları tarih affetmeyecektir... Savaştan korkanlar gidip teslim olabilirler ama biz asla vazgeçmedik, vazgeçmeyeceğiz.

yenidünya: Son olarak okuyucularımıza iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı?

Hayrettin Filiz: Olmaz mı, dünya kadar? Ben derim ki; karanlığı sadece tahlil etmek yetmez, eylemle karanlığın bu açık savaş davetini görmemiz de gerek...

Hiç kuşum yok ki ekonomik yaptırımlar ve kitle örgütlenmesinin önünü kesen yasalar yüzünden, hak etmediğimiz bir değersizleştirme politikasına direnmek oldukça güç ama şeker varsa, un varsa, su varsa helva yapmaya ne var?

İnsanları açlık sınırında yaşamaya mahkûm eden bir ekonomi faşizmi, insancıl duyguları erozyona uğrattığından, insanlar sistemin yarattığı dolaylı ya da direk baskılardan, “sosyal ihtiyaçlarından” ödün vermek zorunda bırakıldı.

Ancak ben ve bana inananların kendi sanat anlayışlarına önder kabul ettikleri bazı savlar vardır. Örneğin, Brecht’in “Fırınlara kapatılırsa insanlar aç kalır, ölür. Tiyatrolara kapatılırsa insanlar cahil kalır, öldürür” sözünü kendi sanatsal mücadelelerine en temiz manzara görenlerin bitmeyen bir çalışkanlığı olmalıdır. Bitmeyen umutları... Umudunu kaybetmeyenlerin de ağızlarından düşürmedikleri tek bir şarkıları olur; “Biz kazanacağız.”

رفیق انقلابی صمد بهرنگی، هدف طی کردن است رسیدن مهم نیست.

Otuz Ağustos'un düşündürdükleri

Otuz Ağustos, tarihimizin en şanlı, en haklı, adaletli zaferidir. Otuz Ağustos, yalnız Türklerin değil, Türkiye'de yaşayan bütün milletlerin, Kürtlerin, Ermenilerin, Kafkasyalıların, Rumların zaferidir. Otuz Ağustos, bütün ezilmiş milletlerin, sömürgelerin, yarı sömürgelerin, millî bağımsızlıkları için dövüşen Asya, Afrika, Latin Amerika halklarının zaferidir. Otuz Ağustos yirminci yüzyıldaki bütün millî kurtuluş hareketlerinin, hâlâ süren ve yer yer zaferlerle sonuçlanan millî bağımsızlık savaşlarının ilki, haydi alçak gönüllü olalım, ilklerindedir. Türkler! Türkiyeliler! Emperyalizme karşı savaşınlar! 30 Ağustos zaferimiz kutlu olsun!

30 Ağustos zaferini, milletçe, Türkiye'mizde yaşayan öteki halklarla da kardeşçe elbirliği yaparak kazandık. Ordumuzla halkımız 30 Ağustosta bir bütündü. Ordumuz 30 Ağustosta halkımızın emrindeydi ve onun için büyük, eşsiz zaferi kazanabildi. Doğu, Batı, Güney Doğu illerimizde köylülerimiz, aydınlarımız, işçilerimiz, esnaflarımız silâhı kapıp İngiliz, Amerikan, İtalyan, Fransız, Yunan emperyalizmine karşı çakmak çalmaya başlamasalar, çeteler kurmasalar ne yeni bir Türk ordusu ortaya çıkabilirdi, ne de 30 Ağustos zaferinin güneşi doğabilirdi. Türk halkının, Türkiyeli halkların, büyük yığınlarıyla ayaklanması, büyük yığınlarıyla Büyük Millet Meclisini ve Mustafa Kemal'i desteklemesi, bizi esir bir millet olmaktan, yurdumuzu parçalanmaktan kurtardı. Ama sonra zaferimizin bu ana sebebi unutuldu, o zaferi sağlayan halk, Mehmetçik sözde pohpohlandı, işte her gün biraz daha ezildi, sömürüldü. 30 Ağustos zaferinin yemişlerini bir avuç para ba-

asıyla bir avuç politikacı toplayıp yedi. Sonunda iş oraya vardı ki, Mustafa Kemal bugün anıt kabrinden başını kaldırıp memlekete bir baksa, 1919 yıllarındayız sanacak. Memleketin limanları, tersaneleri, şehirleri, üsleri yabancıların işgali altında. Memleketin iç ve dış işlerinde son söz yabancıların. Ekonomimiz, kültürümüz yabancıların boyunduruğunda. Memleket, satılmış, küçük bir Lâtin Amerika Cumhuriyetleri gibi Amerikan emperyalizminin kulluğunda. Başımızdakiler, hangi partiden ve kim olurlarsa olsunlar, bağımsız bir devletin idarecileri değil, Amerikan elçisinin memurları.

30 Ağustos dolayısıyla yayınlanan demeçlerde, mesajlarda: "Türk ordusu, milletlerarası vecibelerini yerine getirecek" deniliyor. Türk ordusuna yüklenen bu milletlerarası vecibeler ne? Yurdumuzun millî bağımsızlığını koruyarak, millî kurtuluş savaşına girişmiş milletleri mânen olsun destekleyerek dünya barışını korumak mı? Hayır, ordumuzdan yerine getirmesini istedikleri milletlerarası vecibeler: NATO'nun, SENTO'nun kulluğunda bir ücretliler ordusu gibi, emperyalizmin emriyle, komşularımıza saldırmaya, bir atom harbinde kökümüzü kurutmaya, millî kurtuluş savaşları yapan halkları korkutmaya hazır olması... Babaları 30 Ağustos zaferini kazanan bir orduyu bu hâle getirdiler. Yine verilen demeçlerde, çekilen nutuklarda, yayımlanan mesajlarda: Ordumuz demokrasi rejiminin kurulmasında öncülük ödevine devam edecektir" deniliyor. Yani, 27 Mayıs hareketinde birkaç genç subayın: Köylüye toprak vereceğiz, işçiye grev hakkı tanıyacağız, hayat pahalılığını önleyeceğiz, tarafsız millî bir

dış politikaya doğru gideceğiz filan gibi sözlerini, bugün hükümetin ve ordunun başında bulunanlar gerçekleştiriyor da, ondan dolayı mı ordu demokrasi rejiminin kurulmasında öncülük ediyor? Hayır! Tersine! Gürsel hükümeti ve orduda onun dayandığı komutanlar, sıkıyönetim altında seçim yapmak emrini veriyor. Toprak reformunun, grev hakkının sözünü etmiyor, halkseverleri, yurtseverleri çeşitli vesilelerle tutup sıkıyönetim mahkemelerine veriyor, hayat pahalılığını önlemeyi aklının köşesinden bile geçirmiyor ve ekonomik sıkıntımıza sebep diye de, kapitalistlerin Yassı Ada'da bulunmasını ileri sürüyor; diktatörlüğü kendi partisince bile açıktan açığa kabul edilen İsmet gibi adamları destekliyor. Peki, şu 27 Mayıs hareketi niye böyle çürüdü çabucak? Çünkü, o hareketi yapanların, hattâ en halkseverleri, ilerici-leri bile halka güvenmediler, halka dayanmadılar, halkı, eninde sonunda hor gördüler, hattâ halktan korktular. Unuttular ki, 30 Ağustos zaferi, Kuvvayı Milliyeyi halkın tutması, benimsemesi yüzünden gerçekleşebilmiştir. Unuttular ki, ordunun giriştiği ve halka dayanmayan bir siyasî hareket, er geç, ya bir asker diktatörlüğüyle sonuçlanır ya da emperyalizmin kulluğunu edenlerin ve gerici kuvvetlerin dayanağı olur. Tıpkı bizdeki gibi!...

30 Ağustos zaferinizi kutlarınız sayın dinleyiciler. Türk halkının, Türkiyelilerin millî bağımsızlıklarına, insanca yaşama haklarına kavuşmaları için yeni bir 30 Ağustos gerek!...

30.8.1961, Bizim Radyo

Nâzım Hikmet

İşçi sınıfının partisi TKP 96 yaşında

Türkiye'nin en köklü ve eski partisi Türkiye Komünist Partisi bu yıl 96. kuruluş yılını kutluyor. Sosyalizm mücadelesinin, emperyalizme karşı direnişin örülmesinin, vatan-cumhuriyet-emek değerlerine sahip çıkmanın komünistler için 96. örgütlü yılını bu yıl Türkiye Komünist Partisi 1920 İstanbul İl Örgütü olarak Kadıköy Barış Manço Kültür Merkezi'nde kutluyoruz.

10 Eylül 1920'de Mustafa Suphi ve yoldaşları öncülüğünde Bakü'de kurulan işçi sınıfı partisi Türkiye Komünist Partisi; 1920'den gelen onurlu miras, 73 Atılımı'ndan alınan

güven ve her yaştan komünistin sosyalizm ısrarı ile bu toprakların umudu olmaya devam ediyor.

Genç, yaşlı, kadın, erkek, işçi, köylü, öğrenci komünistlerle, toplumun tüm damarlarıyla, Türkiye, bölge ve dünya halkları için insanca bir yaşamı birlikte inşa edeceğiz. Türkiye işçi sınıfının mücadele birikimleri, partimizin kuruluşundan bu güne öncüleri ve neferleriyle ördüğü ilmek ilmek bilinç ile 96. yaşımızda bir adımı daha sosyalizme ve emeğin kurtuluşuna dair birliğimizle atıyoruz.

VATAN, CUMHURİYET, EMEK için MÜCADELEYE!

1920-2016
TKP
96
YAŞINDA

TKP 1920